

Jómsvikinga saga

efter skinnboken 7, 4to å Kungl. Biblioteket i Stockholm utgifven

af

GUSTAF CEDERSCHIÖLD.

Jómsvikinga bardagi, eller striden på Hjärungavåg mellan det danska vikingaförbundet från Venden och Norges mächtige jarl Håkan, har utgjort ett bland de mest omtykta ämnena för de isländske sagoförfattarnes berättelser. Många skildringar af denna strid och därmed förbundna händelser finnas dock i de till våra dagar bevarade forniskrifterna; så upptaga de olika redaktionerna af Olof Tryggvasons saga Jomsvikingarnes öden i längre eller kortare framställning. Äfven såsom ett helt för sig ega vi Jómsvikinga saga och det förnämligast ¹⁾ i tvänne uppteckningar, en vidlyftigare och en mera kortfattad. Den förra finnes i handskriften 291, 4:to af Arne-Magnænska samlingen och har lagts till grund vid sagans utgivande i elfte bandet af Fornmannasögur (Kphsn 1828). Den kortare och, såsom man med alt skäl antager, äldre redaktionen finnes nu i Stockholmska pergamentshandskriften 7, 4:to, hvars text, ehuru i många afseenden god, uppenbart ej är annat än en (icke alltid noggrann) afskrift af det förlorade originalet ²⁾. Af denna text tog Rask under sin vistelse i Stockholm en afskrift, efter hvilken sedermera större delen af sagan — från 59² Maðr er nefndr Toki etc. till sagans slut — utgafs såsom prof eller "Sýnishorn" på Fornmannasögur (Kphsn 1824); af början har det första stycket (54³⁰—55⁵) jämte några få läsarter upptagits i Fms. XI, det öfriga har hittills varit otrykt. "Sýnishorn" meddelar texten uti en i allmänhet normalisera

¹⁾ Vi förbigå den unga redaktion, som finnes i Cod. A. M. 510, 4:to och omtalas i Fms. XI, Formáli p. 7.

²⁾ Detta visar sig tydligast genom den aldeles opassande interpolationen i 74^{27—30} (I þui — Bua liðar).

ortografi och kan anses såsom ett för sin tid ganska godt arbete — jämför man det med den Adlerstam-Hammarsköldska upplagan (Stockholm 1815), så frestas man att antaga minst ett århundrades mellanrum —, men är dock icke sällan opålitligt³). Nu mer torde boken vara ganska svår att åtkomma.

Dessa förhållanden, den första upplagans ofullständighet, osäkerhet och sällsynthet, hafva synts mig vara tillräckliga skäl till förnyadt utgivande af en på det hela så förträfflig sagotext som denna. Men ännu en anledning tillkommer. Skinnboken N:o 7, 4:to, af hvilken denna redaktion af Jómsv. s. utgör en del, är nämligen skrifven vid den tid, början af 1300-talet, då den isländska ortografin stod i sin högsta blomstring, och är till sin språkform synnerligen noggrann och lärorik; detta har ock längesedan påpekats ej mindre af Rask, uti hans Anvisning till Isländskan (Stockholm 1818), sid. 8, än af Rydqvist, i Svenska Språkets Lagar I, XVII; den senare har dess utom i första delen af det nämnda arbetet på många ställen citerat handskriften under namnet "Fragmenta Islandica". Vi kunna tillägga, att den sedan icke förlorat i anseende, utan ännu af de fornämste kännare — såsom C. R. Unger och Guðbrandr Vigfusson — mycket lofordas. Hittills har emellertid alt, som utgivits efter denna handskrift, meddelats i normaliserad ortografi; vi hafva därför genom denna upplaga af Jómsvikinga saga velat lemnna första profvet på skinnbokens rättstafning i osörändradt skick.

Pergamentshandskriften 7, 4:to beskrifves dels i A. J. Arwidssons "Förteckning öfver Kongl. Bibliothekets i Stockholm Isländska Handskrifter" sidd. 18—20, dels af Rydqvist på nyss anfördta ställe. Då vi hafva åtskilligt att tillägga, nödgas vi för sammanhangets skull att här nedan upprepa en del af det, som i nämnda skrifter redan är sagdt.

³) Följande fel kunna förtjäna att påvisas: i st. f. fregn 59¹⁶ har Sýnishorn fregnir sid. 2; — för i tigi¹⁷ 60³⁵ reigi sid. 6; — f. ordfari 61¹¹ ordfæri sid. 7; — f. braut och komir 61¹⁶ brått och kom sid. 7; — f. ockur 61²⁸ ockar sid. 8; — f. pott 61³⁵ þó sid. 8; — f. gör 64⁷ gerðr sid. 14 (strax efter utelemnäs öfverskriften hofftypt); — f. herkléði 67⁶ klæði sid. 22; — f. inn (skrifvet in) 68¹⁶ mönnum sid. 25; — f. leíngrum 68¹⁸ leingr sid. 26; — f. liggi 68³⁴ liggr sid. 27; — f. etlaz 69⁹ ætlar sid. 28; — f. brúnölf 70³³ brúnölfr sid. 32; — f. drifu 71¹³ drápu sid. 34; — f. Skialld meyar Einar 72²² Skáldmeyjar-Einar sid. 37; — f. marks 75³⁶ merkis sid. 47; — f. hauggui 76¹⁴ havgg sid. 48; — f. íueít 76¹⁷ fvert sid. 48; — f. er 76³² ef sid. 49; — f. muni 77²² mun sid. 51. — Efter n använtes ofta d, då handskriften har ð, eller ð, då handskr. har d, o. s. v.

Boken är i afslång kvart, bunden i pappband med skinnrygg, och innehåller nu 58 skrifna pergamentsblad. De 9 första bladen, före och efter hvilka flera oskrifna pappersblad äro inbundna, innehålla större delen af Konráðs saga keisarasonar (utom början) och visa betydliga olikheter mot de öfriga; sagan är nämligen, utan indelning i kapitel, skrifven af tvåne särskilda händer (dem vi kalla I och II), under det en tredje hand (III) har skrifvit de öfriga 49 bladen. Handen I har skrifvit sidd. ⁴⁾ 1, 2²³⁻²⁶, 5—7, 8¹⁷⁻²⁹, 9—12⁸ och 12¹³—13²¹, handen II sidd. 2¹⁻²³, 2²⁶—4, 8¹⁻¹⁶ och 30—37, 12⁸⁻¹² samt 13²²—18³⁵, där sagan slutar. Handen I har ful och otydlig stil, hvaremot II skrifver prydliga och korrekta bokstäfver; större och mera lättläst stil utmärker handen III. Hvad stafsättet angår, är det lättast att beskrifva I genom jämförelse med III, hvars ortografi vi förutsätta såsom tillräckligt känd genom nedan meddelade text och faksimile. De förnämsta olikheterna äro, att I saknar aksenter och bokstafven ð, regelbundet brukar v för u, ofta e för æ (e) eller œ för e, samt äfven i andra fall visar osäkerhet i vokalbeteckningen, t. ex. sport f. spurt och flogv menn f. flygv menn, skeimtv f. skemtv, gæizky f. gæzka, linlæka f. -leika, vendredi, myrginn o. s. v.; — att I vanligen utmärker en konsonants fördubbling genom prick öfver den samma, dess utom använder n för nn och s för ss, mycket ofta skrifver enkel konsonant i st. f. dubbel ävensom ofta dubbel i st. f. enkel, regelbundet framför d och t begagnar n och l enkla (mera sällsynt hos III), ganska ofta brukar d i st. f. ð, men däremot i många fall har ð i st. f. d (särskilt där III har nnd eller lld), att r och vr (d. ä. ur) icke noga åtskiljas, t. ex. systr f. systr och okkvr f. okkr (enda [?] motsvarande exempel hos III är uet'ín 57³³) o. s. v. Handen II har i flera afseenden samma ortografiska egenheter som I, men färre fel; såsom prof afskrifva vi ett par punkter från sista sidan:

Michagarz *keifari* let rita fogv þesa alla aþprimr bokvm. fendi eina Rikarþi *keifara til faxlandz.* aðra til danmerkr þeim konungi er þar reðt fyrer. ena þriðio hafði hann fialfr ok þotti sva þesi storvirki ok fregð lengst mundi vppi vera. ok lieligaz til at hanf fregð mundi sikt niðr falla. — — — ein clerkr fan þesa fogv scrifaða a streti eino með þessvm hetti sem nv erv froðer men vaner fra at segia

Dessa rader kunna äfven i någon mån tjäna till att visa, att betydlig olikhet eger rum mellan denna redaktion af Konradssagan och den trykta (Kphfn 1859), ty där saknas det ofvanstående; skillnaden i framställningssätt är också alt igenom

⁴⁾ Vi numrera, liksom Rydqvist gjort, sidorna i hdskr. efter deras nuvarande följd utan afseende på det felande.

ganska stor. Det stycke af sagan, som saknas i början (de ord, hvarmed handskriften nu begynner, motsvara slutet af kap. 2 i upplagan), torde vara högst ett blad.

Skinnbokens största del, de 49 sista bladen, är, som sagdt, skrifven af handen III. På dessa blad är texten indelad i kapitel, som börja med stora röda initialer och vanligen föregås af med rödt skrifna titlar⁵). Bladen innehålla:

Hrólfs saga Gautrekssonar, på nära 18 blad (sidd. 19—54²⁹); det första bladet är ganska illa medfaret — det har sannolikt under någon tid varit det yttersta i hdskr. —, ty öfre hörnet är afrifvet och skriften på ett par ställen bortnött. På de flesta sidorna (sidd. 19—40 samt sid. 52) hafva vid inbindningen rader bortskurits upp till⁶); radantalet på de fullständiga sidorna är olika, växlande mellan 36 och 40. I början saknas ett blad (jfr nedanför). Sagan har här betydligt kortare form än i den hdskr., AM. chart. 590 b, c, 4:to, som är trykt i tredje delen af Fornaldar sögur Norðrlanda (Kphfn 1830), hvarjämte några händelser här framställas i annan ordning.

Jómsvíkinga saga, på något mer än 44½ blad (sidd. 54³⁰—77³⁴); i slutet af sid. 77 står med rödt skrifvet: her hefr upp faugo asmund | ar er kallaðr er kappa bani, och på nästa sida börjar

Ásmundar saga kappabana, som upptager 4 blad (sidd. 78—86¹); raderna 85¹ och 86¹ äro delvis afskurna och för öfrigt nötta. En afskrift af denna text har legat till grund vid sagans utgifvande i andra bandet af Fornaldar sögur Norðrlanda (Kphfn 1829) sidd. 464—487, där kapitelöverskrifterna utelemnas, rättstafningen i några fall är yngre än handskriftens och dess utom enstaka fel förekomma⁷).

⁵) Titeln står i slutet antingen af kapitlets första eller af det föregående kapitlets sista rad (den stora initialen börjar näml. alltid en rad); stundom (t. ex. i 71²⁸) står titeln inuti raden med det nya kapitlets början till venster och det förras slutord till höger, eller ock kunna slutorden vara på båda sidor omgifna af titeln (t. ex. i 60²²). — I stället för titel finnas i bland ett slags med rödt tecknade krumelurer, som möjligen skola föreställa vågor.

⁶) Detta nämnes icke i Arwidssons "Förteckning"; den där (sid. 19) förekommande uppgiften, att rader skulle saknas i Jómsvíkinga saga, är ej fullt noggrann; jfr noterna till vår text 59¹), 60¹), 61¹) och 62¹).

⁷) Bland felen anmärka vi följande: upplagan har 463_{4,3} 'ef' menn komu þángat, hdskr.: er; — 464⁹ mettist, hds.: mætiz (hvarigenom altså det förfaller, som i Cleasby-Vigfusson's Dict. p. 425 yttras om konj. præt. af meta); — 464₁₄ kamp och kampinn, hds.: kanp och kanpinn; — 464₄ þessi smíð 'ykkar', hds.: yckur; — 465^{7,8} hann kvað því etc., hds.: hann quad hann þui etc.; — 466⁶ til hamíngju 'brott', hds.: brotz; — 466¹⁴ geri 'manni eigi' mein, hds.: mannigi; — 468¹⁵ svá hefir oss til handa 'boritz', hds.: borit (skrifvet borī); — 479^{1,2} höfuðborg, hds.: haufuð bō; — 479^{14,15} at 'fresta' petta víg, hds.: frelsa; — 480₂

Örvar-Odds saga, upptagande sidd. 86²—413¹⁹; på sidorna 87—98 är något af det öfversta bortskuret, dock ingenstädes, tyckes det, mer än en rad. Efter denna handskrift är sagan utgiven af Rask i Sýnishorn af fornus og nýjum norrænum ritum (Holmiae MDCCCXIX) samt sedan i Fornald. sögur II, sidd. 504—559, där några af felen i Rasks upplaga, i synnerhet i sagans början, åro rättade ⁸⁾.

Början af Egils saga Skallagrímssonar, som upptager sidd. 413²⁰—416, motsvarande kapp. 4—5 i den nyaste upplagan (Reykjavík 1856). Det sista bladet har vid inbindningen förlorat sin inre kant, upp till är ett halfrundt stycke utrifvet, och den senare sidan är nedsvärtad. Handskriften avviker i ord och uttryck ofta från så väl texten i nämnda upplaga som den i Köpenhamns-upplagan af år 1809 och öfverensstämmer då vanligen med de codices, som i den senare kallas "Gvelpherbytani & Holani", stundom med "Jörundini".

Om skinnbokens tidigare öden känner man, mig veterligt, intet. Någon ledning till finnande af dess förre egare har man möjligen i ett par på nedre kanten af sid. 42 skrifna namn; där är näml. med en hand från 17:de (eller 16:de?) århundradet mellan några otydliga ord skrifvet: — — — ⁹⁾ arni ketil son ek haraldr andref — — —

På de udda sidornas nedre kant finnes en gammal bladnumrering, som betecknar den förra afdelningens (Konradssagans) blad med 51—59 och den senares med 75—122 (hvarvid dock två blad hafva siffran 410, två [a och b] 414, och 120 följer på 418). Att det således i handskriftens början saknades mycket mer än Konradssagans första del och i handskriftens midt mycket mera än första delen af Hrólfs saga, var lätt att se, men hvad de felande bladen för öfrigt innehållit, har

---

at launa eiga, i hds. hafva orden omflyttningstecken, således: eiga at launa; — 481⁸ mátti, hds.: mætti; — 484₆ hann vard̄ sár, hds.: hann var þa sár; — 486⁶ 'marki' undaðr, hds.: mæki.

⁸⁾ Andra hafva fått kvarstå, t. ex. 510⁷ öðru vísi, hds.: auðru vís; — 510₁₃ ervidt, hds.: erviðliga (skrifvet ervíðl; jfr dýrl = dyrliga 55³⁵); — 510₁₀ dausin, hds.: daufin (d. ä. döfin; ordet daus[s] tyckes således icke förekomma i betydelsen "svans"; jfr Cl.-Vigf. Dict.); — 525₉ óvitrustu, hds.: ouitroztum; — 531^{10,11} Eigi 'ræddr' um þat, Rask har (sid. 73) inom parentes 'trauðer', hds.: réðr; samma uttryck i samma betydelse ("det är icke frågan om det" = "Ja, visst!") har hds. i Konráðs saga 1¹²; — 534₁₀ er 'þat' hafði gengit um hríð, hds.: þui; — 536₁₆ gaflok, hds.: gaflak; — 545⁴ vard̄veita 'hríngana', hds.: hringum; — 545¹⁰ yðr, hds.: ykr; — 546₅ umsátra, hds.: û satr (= umsátar); — 548^{15,16} láttu 'v.' meyja málmpíng 'sam ...', hds. har v (= um) och sam (= samit [?]); — 554^{16,17} säges om mannen Haki, som hade förmågan att se troll, då andra människor ej sågo dem: þat var mælt, at hann sei jafnlángt nefi sér, 'eigi' lengra, men hds. har e. (d. ä. eða).

⁹⁾ De första orden kunna möjligen vara: Gud [?? endast d är säkert] gemí [= geymi?] þin

hittills icke varit kändt. Nyligen hade emellertid Guðbrandr Vigfússon i de membran-fragment, som utgöra N:o 580 A och B, i Arne-Magnænska samlingen (beskrifna i Gislasons Frumpartar sidd. XLIV—XLVI) återfunnit samma handstilar jämte lika format och pergament (brunt, af ljusare delar liksom fläckigt kalfskinn) som i vår handskrift. Professor Unger, genom hvilken jag erför upptäkten, har under sin vistelse i Köpenhamn denna höst på min begäran godhetsfullt anstält en närmare undersökning af dessa fragment och därvid kommit till följande resultat.

580 A innehåller först 4 blad af Elis saga, skrifvet af handen III; bladets nummer är otydligt. De öfriga 21 bladen äro dels af Bærings saga dels af Flovents saga, skrifna omyäxlande af händerna I och II. Nummeringen är på de flesta stället bortskrapad, dock kvarstår på det sista bladet siffran 49. Bladet 50, som är förloradt, torde hafva innehållit slutet af Flovents och början af Konráðs saga (jfr ofvan).

580 B innehåller blad af Mágus saga, skrifna med handen III. Numren finnas kvar på de sista bladen: 70, 71, 72, 73; nederst på baksidan af bladet 73, där Mágus saga slutar, är med rödt skrifvet: her hefz upp saga hrólff ḫgf Gautreks sonar. Af Hrólfs saga felas altså endast bladet 74 (jfr ofvan).

Det kan således icke synas tvifvelaktigt, att så väl dessa fragment som vår handskrift en gång tillhört en och samma skinnbok, som sannolikt redan på Island blifvit styckad, innan dess nu bevarade delar på olika vägar fördes till utlandet.

Då ett af våra syften med detta lilla arbete, såsom vi redan antydt, är att sprida kännedom om handskriftens — eller rättare den af handen III utförda delens¹⁾ — skrifsätt och rättstafning, hafva vi naturligtvis sökt att i den trykta texten bevara alla de viktigare dragen af den gamle skrifvarens ortografi. Hvilka dessa drag äro, inhemtas bäst af texten själf; blott tvänne af dem önska vi här särskilt påpeka: den (jämförlevis) stora noggrannheten vid vokalers aksentuering²⁾ och vid konsonanters enkel- eller dubbel-skriftning. Det är nämligen ganska säll-

¹⁾ Då vi i det följande nämna "handskriften" ("hds.") eller "skinnboken", mena vi endast sidorna 19—116; det behöfver knapt anmärkas, att vi därvid i synnerhet undersökt och oftast komma att åberopa de sidor, som innehålla Jómsvíkinga saga.

²⁾ Aksenten utsättes icke alltid midt öfver den vokal, till hvilken den hör, utan ofta för långt till venster, någon gång äfven för långt till höger t. ex. i orden leíngi Noregi 77³⁾, där aks. i det förra tyckes stå öfver n, i det senare öfver r eller e; jfr 54¹⁾, 70⁵⁾, 71¹⁾, 4⁴⁾ och 6⁵⁾, 74²⁾.

synt att finna aksent öfver annan vokal än den, som bör vara lång — hit räknas äfven *aú*³), *eí*, *eý*, *æ* (é) och *ð*, då ö står i st. f. *æ* (œ)⁴) —, eller att finna dubbel konsonant, där enkel fordras⁵). Å andra sidan saknas visserligen mycket ofta aksenten, där den borde förekomma⁶), eller uteblifver flerstädes det fördubblingen utmärkande tvärstrecket öfver *n* (i synnerhet i förbindelsen *nd* och i ordet *en*⁷), men båda dessa förhållanden kunna väl icke ega mycket större vigt än ett tillfälligt utlemnande af de öfre tecknen i å, ä, ö eller af tvärstrecket i t hos nutidens skrifvare och äro vanligare väl endast därför, att de gamle skrifvarne hade vida mindre öfning.

Det är, sade vi nyss, endast de viktigare dragen af handskriftens ortografi, som vi velat behålla i vår text. De förändringar, vi vidtagit, afse att göra upplagan mera brukbar för dem, som framför alt ønska lära känna sagans innehåll, och bestå i 1) uteslutande af några mindre betydande grafiska egenheter, 2) användande af stora bokstäfver i nominá propria samt 3) förkortningarnas upplösande.

Till de förändringar, som skett med afseende på det (i inskränktare mening) grafiska, hör naturligtvis först den, att vi i de fall, där hds. låter ett bokstafstecken utan skillnad i betydelse hafva något olika former, i texten begagna endast *en* form; sålunda, då e i hds. någon gång är försedt med ett kort streck till höger (jfr. e. [=eða] på faksimilets nionde och sé [=sem] på dess femtonde rad) eller n skrifves *ŋ* (jfr. eñ i slutet af faksimilets andra rad), använda vi i texten vanligt e eller n; på samma sätt återgivva vi med y så väl ý som y. Obetydligt större är för-

³) Då au är diftong. Betecknar däremot au ljudet ö (= ø eller ø i Lyngbys system), så skrifves det utan aksent. Såsom fel bör man därför betrakta skaúmm 75³³; i aúngu 57¹⁴, 72²³ (och Aúngo 61⁶) förefinnes möjligenvokalförlängning (framför ng; jfr längre ned).

⁴) Men i góra 70⁵ borde aksenten vara borta.

⁵) Oriktigt använd aksent förekommer (jämte de i näst föregående noter anförda exemplen) inom Jómsvikinga saga uti: suártir 56¹⁴, Vágñ 67¹⁰, Nóregi 58²⁴ (med flere ställen), i brótt 59⁸, stúfúnus 74²⁹, samt för öfritt uti; uárir 103⁶, þéss 110⁸, óf 20²⁶ och 115³⁵, kóm 42²³, skólum 101³⁰, bóguna 41³², fiárlút 52³², túttugs 114⁴. Öfver i tyckes strecket (aksenten) stundom endast vara ett medel att skilja i från ett bredvid stående t, m eller r, nämligen i orden tígñ 40⁸, 66^{11,20} (vtignari 33³¹, tíginnna 79²⁰), míg 69⁹, rísa lannd 92⁹; det är därför ovisst, hvilken betydelse man skall tillägga strecket i de ofta förekommande formerna lítlá (lítlu o. s. v.), þítt, mínn o. d. — Dubbel konsonant i st. f. enkel står i brotiñ 67²¹ och tallaði 29³⁰.

⁶) Detta är vanligare i vår text än i hds., ty vi hafva öfver alt utelemnmat aksent på vokaler, som tillhörta i hds. blott genom förkortningstecken utmärkta stafvelser eller ord.

⁷) Brukadtt såsom partikel; men i 77³² är en (i st. f. enn) bestämd artikel. Nästan ensamt stående skrifsätt är ueturin 57³³ (liksom äfven Einar [ein^r] 75¹⁴).

ändringen, då vi i st. f. 2, som hds. brukar i synnerhet efter o och d (ð), skrifva r, eller i st. f. f skrifva s (s betyder i hds. aldrig ff, utan växlar utan åtskillnad med f). Icke häller hafva vi hyst någon betänklighet för att begagna vanligt v, där hds. har den angelsachsiska formen af denna bokstaf, ty sist nämda form förekommer endast i sådana fall, i hvilka vanligt v icke blott kan användas, utan i hds. verkligen oftare användes⁸⁾). — I st. f. handskriftens i (j) skrifva vi i (j)⁹⁾, och vanligt f i st. f. den angels. formen, som i hds. är den enda brukliga. — Den sammanträngning af två bokstäfver, som hds. visar (alltid af pp och i radens slut stundom af andra t. ex. i 57²², 58⁹, 64¹⁴, 74¹⁴), hafva vi lemnat utan afseende.

Bruket af stora begynnelsebokstäfver i nomina propria är icke exempelöst i hds., där det icke blott ganska ofta förekommer vid meningens början eller då namnet betecknas ensamt genom sin första bokstaf, utan stundom äfven annars t. ex. Arnfinnr 54³², Olafr 68²⁰, 77³². I den trykta texten hafva vi låtit nomina propria alltid börja med stor bokstaf¹⁾, men i andra ord följt handskriftens skrifsätt²⁾. "Halfstora" bokstäfver hafva i början af meningens (och af nom. propr.) förvandlats till stora, men behållits i andra fall.

Hvad slutligen ångår förkortningarnes upplösande, nödgas vi, emedan vår text endast undantagsvis återgifver dem med kursiv stil, här redogöra för vårt förfarande

⁸⁾ Däremot hafva vi behållit handskriftens åtskillnad mellan u och v (som stundom skrifves ganska likt u, men igenkännes därpå, att dess högra streck nedtill saknar den krökning mot höger, som utmärker u); man kan näml. i hds. iakttaga en, visserligen ganska vacklande, tillämpning af den regel, som skiljer mellan *konsonanten* v och *vokalen* u; hvarvid likväl är att märka, att, medan v jämförelsevis sällan är tecken för u-ljudet, u mycket ofta skrifves för v-ljudet, i synnerhet då detta föregås af annan konsonant, t. ex. sua, quað, huart, Sueinn, þui, hvilket också är iakttaget vid förkortningarnas upplösande (äfven i namnet Sigualldi, då det skrifves s. eller f.). Å andra sidan brukas v gärna under ett förkortningstecken, t. ex. hv⁸r = hvern. sigv¹ = Sigvalldi, v̄ = vm (um); öfver raden står v för att beteckna ur i ueturin 57³³, ru (eller rū) i leíngrum 68¹⁸, bruðlaúpsins 66¹⁹, Strutharalldr 66^{23,27}, 67^{16,24}. Som större begynnelsebokstaf använder hds. V, t. ex. Vendir 65³¹, Veseti 65⁴⁶ (märk dock 65²⁵!), Vlfr 72⁶.

⁹⁾ Visserligen har i någon enstaka gång, såsom i villdi 72²⁹, en prick öfver sig, men detta måste anses vara rent tillfälligt (i det anförda fallet väl beroende därpå, att skrifvaren för tidigt börjat teckna l).

¹⁾ Hvarvid ett begynnande u blifvit U, ehuru V bättre öfverensstämt med bruket i hds. (se föreg. not. ⁸), samt ésa 60²⁶ blifvit Æsa.

²⁾ Egendomligt är användandet af I i Iarl (så väl då ordet fullt utskrifves, som då det förkortas till I. eller I.; iarl skrifves dock 76²⁶), Ioms- (äfven ofta med i-), Iol m. fl.; i Iarla 73⁷ och Iomsuikingar 71²⁷ och 74¹ närmar sig I till form af j, i Iomsvikinga 75²⁹ är afvikelsen från det vanliga utseendet mindre.

i sådana frågor, som kunnat gifva anledning till olika uppfattning. Man skall finna, att det är handskriftens ortografi i oförkortade former, då sådana kunnat uppvisas, som för oss varit bestämmande.

I synnerhet mångtydigt blir tecknet ^s, som i stamstafvelser vanligen tolkas med *er* (stundom likbetydande med *ér*³), t. ex. i *her*, *þer*, *ser*). I ändelser hafva vi återgifvit det med *ir*, hvilket skrifsätt i de fall, då ingen förkortning skett, är det brukliga⁴). Vidare betyder tecknet ^s: *ær* i *væri* 59^{7,12}, 64^{10,12,19,20} (m. fl. ställen) och utom Jómsv. saga t. ex. i *nær* 26⁷, *stærri* 90³⁶, *færir* 107¹¹, 109¹, *fær* 107¹⁷ *þær* 109^{19,5}), hvilka ord i oförkortad form alltid hafva *æ* (*æ*, *é*, *ø*), liksom öfver hufvud bruket af *e* för *æ* (*é* o. s. v.) är ytterst sällsynt i hds.⁵); — *eir* i *þeir* 55³², 68³², 95³, 96², 106²⁹ m. fl., *þeirra* 85²¹; — *r* i *er*, *eru*, *ertu*, *erfa* 69³⁰, *Vlfr* 72³ och *Þorleifr* 75¹¹. Slutligen hafva vi i *g^sa*, *g^sr*, *g^sd*, *g^sfiligr* o. d., där man på grund af andra handskrifters bruk kunde anse er vara det rätta, begagnat *ðr*, ty i hds. förekommer verbet (liksom de därav härledda orden) oftast stafvadt med *ð* — inom Jómsv. saga finnes *göra* 69^{3,15,16}, 75⁴, 77^{7,15,21}, *goraz* 65³⁴, *görr* 64⁷, *gört* 57¹⁴, 76^{9,12,27} —, men aldrig med *e*⁷); som ännu ett stöd för det berättigade i denna tolkning torde man kunna anföra handskriftens *Danm^sk* (= Danmörk) 59¹⁰, 60²⁴, 61^{33,34}, 69^{29,8}) och *n^sðra* (= norðra) 72^{13,9}).

Tecknet ∞^1) eller ∞^2 upplöses vanligen med *ur*, t. ex. i *spurði* 75¹², *Sigurðr*

³) Vi erinra om, att vi icke använda aksenter i de ord eller stafvelser, som i hds. uttryckas genom förkortningstecken (jfr not. ⁶) till sid. vii).

⁴) Det enda undantag, jag funnit, är komner 48²⁷.

⁵) Jfr *k^s* = *kær[ir]*? 65¹⁶.

⁶) De få fall, där detta eger rum, såsom 43³⁶ *bedi* och 81³² *erit*, bero väl endast därpå, att skrifvaren glömt tillsätta haken på *e*; på samma sätt bör man sannolikt förklara *uéttr* 77³⁰.

⁷) Sällsyntare stafsätt äro *göra* 70⁵; *goraz* 69³⁶, *gora* 78¹⁸, 79³³, *Gorom* 107², *giörr* 20²⁴, *giörst* 41²³, *Giörla* 45²⁹, *giörfiligr* och *giördiz* 86³⁰; *giordiz* 19²⁴, *Giordi* 112²¹; *gerir* 95¹⁴, *géra* 115¹². Om aksenton i *göra* är taladt i not. ⁴) sid. vii; *o* och *io* äro väl endast ofullständiga skrifsätt för *ð* och *io* (jfr *hoflu* 54³³, *Fiolnir* 59^{7,11}, och 19²⁴, strax före *giordiz*, *Danmarku*); med *géra* (-ir) kan jämföras *ärenndi* (f. *örenndi*) 22⁶, 66²⁵.

⁸) Ett annat förklaringssätt af *Danm^sk* torde vara möjligt, om ock mindre tilltalande. ^s användes näml. stundom för att antyda, att ett ords slut är utelemnadt t. ex. *s.* = *segir*, *ves.* = *Veseta* 66⁶ och särskilt *Danm^s.* 58¹⁰, 59¹², 67⁵, 69²⁸; *k* skulle då vara onödigtvis tillagdt, liksom *eir* i *þeir* 65⁴.

⁹) Däremot skrifva vi med stöd af formen *reru* 62²⁸, 63²⁶ och andra ställen, *sneriz* 58⁸ och *sneri* 74²⁵. — Från ^s skiljes ^s, som påträffas i *þ^sf* = *pess* 56¹⁷, *þ^sfir* = *pessir* 66²⁹ o. d.

¹⁰) Ofta ganska likt ∞^2 är ⁰² t. ex. i *for* | *ellrar* 58^{1,2}, *forraða* 68¹⁴ och *for* (= *för*) 58^{11,29} o. s. v. (jfr 56²³ och not. ⁴)).

70¹⁵, kistur 66⁸, men i f[∞]stu 68²⁸, f[∞]sta 69³⁴ och sp[∞]r 68³⁰ med yr, ty dessa ord skrifvas i hds., då ingen förkortning är använd, aldrig annat än med y².

Handskriftens ggr, ggit o. d. blifva i vår text geingr, geingit o. s. v., emedan förlängningen af e framför ng i hds. är regel³); præteritum ggu (o. s. v.) hafva vi däremot, föranledde af sådana former som fengu 65⁷, fenguð 76⁵, fénga 59³⁰, fengi 64¹⁴, hengu 37¹² m. fl., stafvat gengu o. s. v.) oaktadt geíngu förekommer 37²⁰, 74³¹.

v° (u°) har blifvit upplöst till voro (uoro); med o i första stafvelsen förekommer näml. ordet på en mängd ställen i hds. (inom Jómsv. saga dock blott 57³⁵ och 77¹⁴), liksom äfven i andra ord exempel finnas på öfvergången från vá till vó (vo), såsom vón 90³², von 83¹, quoðuz 59⁵, (men ván 74^{1,2}, kuaðuz 49³⁵); varu torde icke finnas på annat ställe än 68¹⁷. Ett annat skäl till att anse v° betyda voro och ej varu (=váru) är analogien med de gängse förkortningarna f^a = fara, f^o = foro, t^a = taka, t^o = toko, rⁱ (Rⁱ) = riki (riki), m^a = manna, eⁱ = eigi, m^o = mono (t. ex. 36^{13,15}, 37¹⁶), samt det 442³² förekommande v^a = vara (vára), ty i alla dessa till- & hör den öfver raden skrifna vokalen ordets båda stafvelser. Anledningen, hvorför váru så tidigt förändrat sin stamvokal, torde väl vara att söka däri, att detta ord ofta begagnas och vanligen har ringa tonvikt. De båda sistnämnda omständigheterna gälla äfven för ordet honum (forkortadt hm), hvilken form därför, ehuru i hds. endast en gång (69^{12,13}) använd, upptagits i st. f. det likaledes på blott ett ställe anträffade hánum (85³³, i en vers).

Likasom v° återgifves med voro, f^a med fara o. s. v., synes fⁱ böra motsvara firi, men denna form förekommer endast 104⁹; den vanliga utskrifna formen är syrir (i Jómsv. saga t. ex. 60²¹ och 64⁵), som också begagnats i vår text⁴.

Nom. dual. af 1:sta personens pers. pron. skrifva vi við (icke vit), såsom det förekommer 104¹⁷, 109⁶; dess förkortningssätt (vⁱ) är också det samma, som begagnas för prepositionen við. — I likhet med det vanligare skrifsättet i hds. bruка vi slutligen ll och nn (icke l och n) framför d och t.

Med något mera godtycklighet hafva vi i upplösta ord och stafvelser uteslutande begagnat ð (icke au eller ar), æ (icke e), rr (icke R), it (icke id), — samt

²) Däremot har jag med spurði återgifvit sp[∞]. 76^{15,24,25}, hvars punkt torde angifva utelemnande af mera än r; tvifvelaktigt är sp[∞] (utan prick) 84^{8,31}.

³) Visserligen med undantag t. ex. enga 56²⁴, engan 60²⁹, 65²⁹, engum 61⁷, engir 64²³ (anmärkningsvärdt är éngi 110⁴). — Framför ng förlänges stundom äfven a i góðr 73⁷, 80²⁸, 85¹⁰ och góðga 42²³, 45⁴, 97¹⁷, 99³⁰, 108¹. Jfr not. ³) sid. VII.

⁴) Detta ord skrifves i hds. äfven fyri 24³⁴ (i fyrisögn) och 37¹⁵.

vidare skrifvit föður (ack., dat. och gen.; icke feðr), Danmörk (dat. ⁵); icke Danmörku) och konungr (icke kongr ⁶).

Alla hittills omnämnda frågor beröra endast ortografien, icke betydelsen. Tvifvel med afseende på den senare kunna inträffa, när ett ord i hds. är uttrykt blott genom begynnelse-bokstafven (-bokstäfverna); osäkerheten gäller då vanligen ett substantivs kasus eller ett verbs tempus ⁷) eller modus. Om i dylika fall sammanhanget och språkbruket icke lemnat tillräcklig ledning, här det synts oss tjänligt att antingen genom kursiv stil ⁸) utmärka den del af ordet, som saknas i hds., eller ock i not anföra handskriftens skriffsätt. Samma medel äro använda, då tecknet — i ords slut kunnat betyda så väl -in (eller -inn) som -it ⁹).

Är ett ord i hds. betecknadt genom begynnelsebokstafven (-bokstäfverna), så följer efter denna (eller dessa) vanligen en punkt ¹); denna punkt blir i texten, då ordet fullständigt utskrifves, naturligtvis utelemnad. Men, emedan vi velat behålla handskriftens verkliga, satsskiljande interpunktion oförändrad ²), och som hds. aldrig nyttjar två punkter — den ena för förkortningens, den andra för meningens skuld — omedelbart efter hvarandra, så hafva vi låtit förkortningspunkten kvarstå i de fall, där handskriftens bruk synts fordra meningpunkt, eller rättare tillåta dess användande, ty den saknas icke sällan ³).

⁵) Denna dativ-form har namnet stundom, då det är förkortadt, t. ex. 57³⁴.

⁶) Ordet finnes icke fullständigt skrifvet i hds. utan endast under formerna k (eller k.), kr eller kgr; den sist nämnda kunde betyda 'kongr', lika väl som ko är = kono (t. ex. 69²⁷). Att emellertid ordets osammandragna form ännu långt senare kunnat användas, ses af den äldre Guðmundardrápa (från år 1345), där versen 29³ har lydelsen: *Ólafs konungs enn skal stæla.*

⁷) Detta gäller i synnerhet verben hafa, segia och (ehuru i mindre mån) mæla; hvad de båda senare angår, finner man lätt, att vi vid anföringssatser föredragit segir framför sagði, men mællti framför mælir.

⁸) Kursivering använda vi i allmänhet då, när det af något skäl behöfver framhållas, att den ifrågavarande delen af ordet i hds. icke är utskrifven; så t. ex. föranledes kursiveringens i *marka* 66⁸ af "Sýnishorns" läsart merkr (liksom noten 70⁴) af "Sýnishorns" þínum).

⁹) Tecknet — motsvarar dess utom -adí i kallaði 74^{13,29} (jfr kall = kallaðr 55^{12,18}, 60⁸, 61⁸ o. s. v.), samt för öftright -ina i haullina 58¹³, -iga i dyrliga 55³⁵. — Bland andra användningar af detta tecken ønska vi påpeka den i ld därfor, att vi öfver alt upplöst namnet siald med Sialand, icke Sialonnd (utom 77²⁴, där ändelsen bestämdt utvisar pluralis).

¹) Stundom sker detta äfven vid andra förkortningar t. ex. m^a 64³⁵.

²) Detta är iakttaget äfven på de ställen, där interpunktionen är mindre riktig, t. ex. 72¹⁶⁻²¹.

³) Punkt förekommer också någon gång i samma användning som ett bindestreck, t. ex. Skialld meyiār. Einar 72²², Dyra. firði 72^{31,32}, Borgundar. holmi 77^{26,27}.

I hds. är bruket af ords sammanskrifning och åtskiljande icke aldeles det samma som i normaliserade upplagor, i det en preposition ofta bildar ett ord med följande nomen (pronomen)⁴⁾ eller å andra sidan många sammansatta ord skrifvas skilda i sina beståndsdeler. I texten är alt detta noga återgivvet. Där det varit svårt att afgöra, om två ord i hds. varit sammanskrifta eller ej, hafva vi skilt dem med ett mindre mellanrum⁵⁾. — Ofta skiljer radens slut ord eller ord-delar, som eljes kunde hafva varit sammanskrifta. För att i sådana fall icke göra någon ändring i det, hds. företer, hafva vi i upplagan genom lodräta streck angivvit, hvor ny rad börjar, ett förfaringssätt, som till lika låter läsaren se skälet, hvorför stundom punkt saknas (t. ex. 55^{21,22}, 56³⁰, 59²⁰, 64¹⁸ o. s. v.) eller andra egenheter⁶⁾ kunnat förekomma. Denna radindelning medför dess utom den fördelen, att man med samma siffra kan citera både upplagan och handskriften. — Kapitel-överskrifterna äro i upplagan ställda på särskilda rader; om deras plats i hds. hafva vi talat i not.⁵⁾ till sid. iv. Sagans överskrift "Jómsvíkinga saga" är af oss tillsatt.

Bifogade faksimile utgör en tämligen trogen afbildning af sidan 67 i hds.; dock äro handskriftens finare streck på faksimilet endast obetydligt olika de gröfre; sidans af det skriftna upptagna del är i hvardera riktningen ungefär 2 linjer för stor och papperet har icke pergamentets brunaktiga färg.

Som vårt arbete äfven är afsedt att i någon mån fylla behovet af en handupplaga, hafva vi i texten rättat felen, där rättelsen synts oss säker, och därvid i not anfört handskriftens läsart⁷⁾. Men en uttömmande kritisk behandling af sagan har icke ingått i vår plan; därför har visan i 72³⁶—73² lemnats i den otillfredsställande form, hds. erbjuder; fel torde också förefinnas i f. d. 57²⁶ (för ófridi?), breytti 72²⁹ (för breylti?) och kanske på ännu ett par ställen.

Innan jag slutar, får jag härmed tacksamt erkänna min förbindelse till Kungl. Bibliotekarien m. m. Hr G. E. Klemming, genom hvilkens välvilja det blifvit mig möjligt att få låna handskriften hit till Lund.

---

⁴⁾ Äfven andra ord sammanskrifvas, t. ex. puiat, eittsinn 75²⁹. Är sammanskrifningen helt och hållt tillfällig, såsom i eiuið för ei uið 71¹², hafva vi lemnat den utan afseende.

⁵⁾ Likaså, när det senare ordet är nom. propr. och således skall börja med stor bokstaf.

⁶⁾ T. ex. uteglömmande af ett ord (såsom 56³⁶ och möjligen 70³⁶) eller omtagning af bokstäfver (se 55⁸), 57¹), 67¹), 69⁴) o. s. v.) m. m.

⁷⁾ Men då vi i noterna begagna uttrycken "ändradt" eller "rättadt", menas af den gamla skrifvaren själf gjorda förändringar.

Jómsvíkinga saga.

her hefr upp Iomsuikinga saugu

54

Gormr het konungr er reð fyrir Danmörku er kallaðr | var hinn barnlaúsi ¹⁾ 31
hann uar ríkr konungr ok ein sáll við sina menn. hann hafði þa leingi ráðit | ríkinu
er þetta er tiðennda. þa var i Saxlanndi Arnfinnrarl er ríki hellt af Karlamag
| nusi konungi. þeir uoro uinir godir ok Gormr konungr ok hofðu uerit i víking ³³
bádir saman.arl atti systur | friða. enn haun lagði a hana meira hug enn skyldi
ok gat uið henni barn enn þui var leynt. ok senn | diarl a braut ok bað þa eigi ³⁵
við skiliaz fyr enn þeir vissi huat af yrði barninu. þeir | komu i Danmörk ok við
einn skóg. vvrðu þeir þess uarir at Gormr konungr er a skóginum ²⁾ ok hirðin.
þeir || koma ¹⁾ barnino unndir eik eina enn forða ser. Vm kuelldit for konungr ⁵⁵
heim ok aull hirðin nema | jj. bröðr. het annar Halluarðr. annar Hauarðr. þeir urðu
eptir staðsi. þeir gengu framm at | sia ok þa heyrðu þeir barns grat. ok gengu ³
eptir. enn vissu eigi hueriu gegndi. þeir fundu | þar sueín barn undir eik einni ok
knut ²⁾ mikinn i limunum yfir uppi. barnit var vaft i guð | vefiar pelli. ok knýtt ⁵
silki dregli um haufuð barninu ok þar i aurtugar gull. þeir | toko upp barnit ok
haufðu heim. koma sua heim at konungr sat við dryckiu ok saugðu konungi huat
| þeir höfðu funndit ok syndu honum sueíninn. honum leízt uel a ok mællti. Sia ⁷
sueinn mun st | órra manna vera ok betra funndinn enn eigi. ok lét sueín aúsa
vatni ³⁾ ok kalla Knút | af þui at gull uar knýtt um enni hans. konungr feck hon- ⁹
um fostr ok kallaði sinn son ok unni | mikit. Ok er Gormr konungr er gamall þa
gaf hann rikit Knuti fostra sinum. ok eptir þat láetr Gormr konungr | lif sitt. Nu ¹¹

54, ¹⁾ I handskr. har aksenten af vårdslöshet blifvit satt över n

²⁾ Skrifvet skóg'

55, ¹⁾ k tyckes vara ändradt från f

²⁾ knut²

³⁾ Ändradt från nafni

tekr Káutr við ríki þui aullu er átt hafði Gormr konungr ok er vin sæll. hann
 getr ser einn son | er Gormr het. sa uar fyrst kallaðr Gormr hinn heimski. enn þa
 13 er hann var roskinn Gormr hinn | gamli eða hinn ríki. Haralldr ⁴⁾ het Jarl er red
 fyrir Holldseta lanndi. hann uar kallaðr Klakcharalldr. | hann var uitr maðr Jarl
 15 atti drottur er Þyri hét. hon var spauk at viti. quenna friðuz at | sia ok red betr
 draúma enn aðrir menn Jarl unni henni mikit ok þar þóttiz hann eiga óll | lanndráð
 sem hón var. Nu er Gormr rosknaði ok hafði tekit við konungdómi þa ferr hann
 17 or lanndi | með mikinn her ok ætlar at biðja drottur Haralldz Jarls. ok ef hann uill
 eigi gefa honum konu | na. þa ætlar hann at heria a hann. Enn er Haralldr Jarl
 19 ok dottir hans spyria til fara Gorms konungs ok hans fyrir æt | lan | þa sennda þau
 menn moti honum ok bioða honum til agætrar veizlu. ok konungr þeck | iz ⁵⁾ þat.
 Ok er hann hefir upp borit örenndi sin fyrir Jarl. þa ueitir Jarl þau suaur at
 21 hon skal sialf | ráða. þui at hon er micklu uitrari enn ek. konungr skórar þa þetta
 mal við hana sialfa. þa segir hon sua | eigi mun þetta ráðaz at sinni. ok skalltu
 23 fara heim með godum giðfum. ok uirðuligum | enn ef þer er um ráða hag við mig.
 þa skalltu er þu kemr heim lata góra hus þar sem | eigi hafi fyr verit þat er þer
 25 se skaplict at sofa í en þar skalltu sofa i vetrar | nót hina fyrstu ok ijj. nótr i saunt.
 ok mun þu glauct ef þik dreymir nökut | ok látt segia mer. mun ek þa segia senndi
 27 mónum huárt þu skallt vitia þessa | ráða hags eða eigi. enn ⁶⁾ eigi þarfstu at vitia
 ef þik dreymir ecki. eptir þetta ferr Gormr | konungr heim með uirðuligum giðfum.
 29 ok uill uist reýna vitro hennar. Ok er hann kemr heim | þa ferr hann sua með
 þessu sem hon hafði til kennt. konungr sefr nu ijj. nætr i husinu. | Enn ijj. hans
 manna létt hann hallda uórð um husit at ei væri með suikum um setið. Siðan
 31 senn | dir konungr menn sina a funnd Jarls ok drottur hans at segia draúma sina.
 Enn er hon hefir heýrt drau | ma. þa mælti hon at þeir segði konungi at hon mon
 33 ganga með honum. senndi menn segia nu | sua skapað konungi. ok uérðr hann nu
 alkatr við þetta. bióz hann nú heiman brátt með mic | klu liði at uitia þessa ráða.
 35 Gormr konungr kemr nu við Hollseta lannd. Haralldr Jarl fréttir nu | til ferða
 konungs. býr hann nu dyrliga veizlu i mótt honum. oc tokz þar ráða hagr. Enn
 þat var | haft at skemtan at veizlunni at Gormr konungr sagði draúma sina. enn
 56 Þyri drottning red | eptir. konungr sagði at hann dreymði hina fyrstu nót at hann
 þóttiz ¹⁾ uti staddir ok sia yfir | allt ríki sitt. honum þotti siár falla fra lanndi sua

55, ⁴⁾ Begynnelsebokstafren något större än vanligt

⁵⁾ þeck | ciz

⁶⁾ e otydligt (ändring från n?)

56, ¹⁾ z till större delen utplånat

langt at hann matti eigi aúga yfir | reka. ok þur voro aull eýia sunnd ok firðir. 3
 þa sa hann at auxn .ij. gengu upp ór | sánum huitir ok bitu af gras allt af iorðu
 ok gengo apr i siainn síðan. Sa | var annar draúmr at honum þottu enn .ij. 5
 yxn ganga or sónum. þeir voro raúðir allir ok | hyrndir ²⁾ miðg. þeir bitu enn
 gras af iorðu ok gengo apr i siainn. Sa uar dræmr | hinn .ij. at konungr 7
 sa enn auxn .ij. ganga or sia. þeir voro allir suartir at lit ok mycklu | mestir. ok
 mest hyrndir ok bitu enn gras af lanndi ok gengo apr i sia síðan. Ok | eptir þat 9
 heyrði hann brest sua mikinn at hann hugði at heýra munndi um alla | Danmörk ok
 sa hann at þat varð af siafar gänginum er hann geck at lanndinu. Enn nu | uil ek 11
 drottning at þu raðir draúmana til skemtanar mónum. hon quað sua vera | skylldu.
 þar er auxn gengu alannd or sô huitir. þar mono koma uetr .ij. snémicklir sua
 at | af mun taka ár iDanmörku. Enn þar er upp gengo aðrir .ij. auxn raúðir. 13
 þar mono | koma aðrir .ij. uetr snélitlir ok þo eigi goðir. þa gengo upp hinir .ij.
 auxn suártir | þar mono koma hinir þriðiu uetr. þeir munu vera sua illir at aungir 15
 munu ³⁾ muna þuili | ka. ok þat suarta hallæri mon koma at varla munu dömi til
 finnaz at slict hafi | orðit. Ok þar er auxninir voro hyrndir miðg. þar munu margir 17
 verða hornungar allz þess | er eigð. Þa heýrðir þu brest mikinn af siafar gang.
 þat mun vera fyrir ofriði | storeflis manna her i lanndi ok þer nánir at frénndsemi. 19
 Ok ef þic hefði þat dreymt hina | fyrstu nött sem nú var hina síðurstu. þa munndi
 ofriðrinn verða a þinum dögum | ok þa hefða ek eigi geingit með þer. enn við 21
 hallæri mun ek gjort geta. Eptir þessa veíz | lu foro þau Gormr konungr heim
 ok Þyri drottning til Danmerkr. ok letu hlaða mórg skip af korni | ok annari gézku 23
 ok flytia iDanmork ⁴⁾. Ok a hueriom misserum þaðan fra þar til | er hallærít kom.
 enn þa sakadí þau allzecki ok enga þa er i nanndir þeim voro | þuiat þau miðl- 25
 uðu mikil góði sinum ⁵⁾ lanndzmónum. ok hefir Þyri vitroz kona komit i Dan-
 mörk | ok var kolluð Danmarkar bót. Gormr konungr oc Þyri drottning attu .ij.
 sonu. het Knutr hinn ellri. en | Haralldr hinn yngri. þeir voro baðir efniligir. ok 27
 uar Knutr ultrari. hann var föstraðr með | Klackharalldi Jarli moður föður sinum. ⁶⁾
 Jarl unni honum mikit ok hann uar hinn v | insælsti. Haralldr var heima með 29
 hirðinni ok hinn ouinsælsti i uppruna sinum | Gormr konungr senndir nu menn til

56, ²⁾ Skrifvet hýrd^s

^{n,}
³⁾ Ändradt från muna

⁴⁾ or öfver raden

⁵⁾ Skrifvet l., som är ändradt från 1

⁶⁾ I hdskr. står felaktigt l. i st. f. l.

31 Haralldz Iarls at bioða honum til Iola ueízlu. Iarl tok þui uel | foro nu aprt senndi
 menn konungs. Nu býz Iarl til ferðar þessar Ok þeir fara þar er Lima | fiðrðr
 33 verðr fyrir þeim. þar sa þeir standa eik unndarliga. þar voro uixin a ep | li smá
 ok grén ok blómgud. þeir unndruðuz miðg. ok segir Iarl at honum þotto þetta
 35 | vera ⁷⁾ býsn mikil at i þann tima var þetta. þuiat þeir sa stadt þeirra epla | er
 vñ summarit hófðu vaxit. voro þau stor ok forn oc munu ver huerfa aprt | ok sua
 góra þeir. sat Iarl heíma þau misseri. konungi þotti kynlict er Iarl kom [eigí] ⁸⁾

57 || Annan vetr sendi konungr menn ens sama örendis ok Iarl het ferðinni. Iarl for
 með liði sinu til Lima fiardar. enn þar voro hundar margir a skipi Iarls. þa
 3 heyrdú þeir at huelparnir go igreyhunndu | num Iarl quað þetta vera býsn mikil
 ok quað þa skyldu aprt huerfa ok sua var. Nu liðr | uetrinn. ok hinn þriðia uetr
 5 senndir konungr enn menn at bioða Iarli til Iola ueízlu. hann het ferði | nni ¹⁾. ok
 nu ferr Iarl þar til er hann kemr at Lima firði. þa sa þeir boða risa i innan
 verðum firði | enn annan i utan verðum firði ok geck huar imoti auðrum. ok varð
 7 siarinn okyR miðg. | Enn er þeir mættuz fell huar ikuerk auðrum ok uard siarinn
 allr i blóðti einu þa | mællti Iarl. þetta eru stór býsn ok skolu ver aprt huerfa. sat
 9 Iarl heíma þau Iol. Gormr konungr verðr nu | reiðr miðg Iarli er hann hafði eigi
 þekz heimboð hans ok étlar hann nu at heria a Iarl ok | laúna honum þessa
 11 suiuirðing Ok er Þyri drottning uerðr þessa uðr. quað hon þat eig ²⁾ sa | ma at
 góra mein Iarli. ok quaz munndo fa til betra rað. konungr görir nu sem dröttning
 uill | eru nu senndir menn eptir Iarli at vita huerio sáti ok Iarl for þegar. konungr
 13 tekru nu at hofi við | magi sinum. ok gengo þeir konungr ok Iarl brátt amálstefnu
 ok spurði konungr nu huerio gegndi er | hann kom aúngu sinni ok suiuirðir sua
 15 mig ok mír boð Iarl quaz eigi til suiuirðingar gjort | hafa. helldr aðra hluti til bera.
 sagði nu konungi undrin þau er þeir hófðu seð mun ek nú | skýra fyrir yðr huat ³⁾
 ek ætla þessi fakynnzl mono boða. konungr iatir þui. Iarl mællti. þar mun ek þa
 17 | fyst til taka er ver sam eik um háuetri með grénum eplum enn forn ok stór lágu
 hia | niðri þat hygg eg uera munu fyrir síða skipti þui er koma mun a þessi lónnd
 19 mun | sa síðrinn vera með meira blóma. ok iartegna hin fógru eplin. enn hinn | mun
 21 leggjaz niðr sem in fornu eplin. ok uerða at dusti eínu. þat uar annat | unndr at
 huelpar gó i greýhunndum. þar munu ungir menn taka mali fyrir munn

56, ⁷⁾ Härefter: undr, öfverstruket.

⁸⁾ Uteglömdt i hdskr.

57, ¹⁾ f⁸ði | nni

²⁾ Så!

³⁾ Skrifvet hu^at

enum⁴⁾ | ellrum mōnnum. ok góraz sua huatuísir ok meíri van at þeir hafi meira hlut
 raða | þo at hinir se raðgari. ok hygg ek þo uera eigi komna i heiminn. þuiat huelp- 23
 arnir voro | eigi lagðir. þa sa uer boða risaz imoti með gný micklum ok blóði.
 þat mun | vera fyrir missætti nacquara storeflis manna her innan lanndz. ok munu 25
 þar góraz af storir | bardagar ok mikil styriöld. ok meíri van at þessum firði⁵⁾
 uerði afspringr | nockurr Enn konungi skildiz⁶⁾ uel orð larls oc þotti⁶⁾ spaklig 27
 vera. gaf konungr honum upp | reiði *sina*. enn setta hafði konungr menn til at bera
 vapn a larl ef honum þætti honum örëkt | ein til hafa geingit. skilia þeir nu mál- 29
 stefnu. dualðiz lart þar nu slika hrið | sem konungr uilldi ok for heim siðan. —
 Litlo⁷⁾ siðar gaf Haralldr larl riki sitt allt | Knúti fostra sinum. enn larl for ut i 31
 launnd. oc tok þar við kristni. ok kom alldri siðan til rikiss | Gormr konungr ok
 Haralldr son hans wrðu⁸⁾ osamþyckir þegar Haralldr gordiz vaxinn. feck | þa Har- 33
 alldr skip nockur ok lagðiz hann þa iuiking huert sumar enn sat um ueturin
 | i Danmörk. I þann tima reð Aðalsteinn konungr Einglanndi. hann uar góðr
 konungr ok gamall. | a hans dögum ofarla kom Dana herr i Einglannd ok uoru 35
 synir Gorms konungs höfðingiar | syrir Knútr ok Haralldr. þeir heriðu uiða um
 Norðrimbra lannd ok lögðu unndir sik || mikit riki. ok taulðu þat arftekinn¹⁾ hluta 58
 sinn er att höfðu Loð brókar synir ok aðrir þeirra for | ellrar. Aðalsteinn konungr
 hafði liðsafnað mikinn ok för imót þeim bröðrum ok hitti þa fyrir | nördan Klif- 3
 launnd. ok drap hann fiolda af Daunum. Nockuru siðar gengu þeir upp Gorms
 | synir um Skarða borg ok baurðuz þar. ok höfðu Danir sigr. Eptir þat ætluðu
 þeir til loruikr su | ðr. ok geck þa allt fólk unndir þa. ugþo þeir þa ok ecki at 5
 ser. Einn dag er heitt skin | var á foru menn a sunnd milli skipanna ok konungar
 baðir. þa hliopu menn af lanndi ofan | ok skutu á þa. þa var Knútr lostinn óru 7
 til bana ok toko þeir likit a skipit²⁾. Enn er þetta | spurðu lanndz menn þa
 dróz þegar saman herr uvigr. Ok þui næst kom Aðalsteinn konungr. ok snær | iz 9
 þa til hans allt fólk þat er aðr hafði geingit unndir þa Knút. ok eptir þat fa
 Danir öngar | uppgöngor fyrir liðsafnaði lanndz manna. Ok eptir þat foro Danir
 aptr til Danmerkr. þa uar Gormr konungr stad | dr a lótlanndi. Haralldr for þegar 11

57, ⁴⁾ mun öfver raden; enu ändradt från ena

⁵⁾ Skrifvet fði; jfr Fms. XI, 13¹⁰

⁶⁾ Så!

⁷⁾ Med större begynnelsebokstaf än vanligt och föregåendet af ett ~

⁸⁾ Så!

58, ¹⁾ Skrifvet arftek.

²⁾ Skrifvet skip (= skipin?)

þangat ok segir moður sinni tiðenndi. Enn Gormr konungr hafði þess heit streingt at hann skyldi deyia ef hann spryrdi fall Knútz sonar sins ok sua sa er 13 honum | segði. Þa létt drottning tiallda haullina grám vaðmalum. enn er konungr kom til bordz | þa þaugðu allir þeir er inni voro. Þa mællti konungr hui þegia 15 allir menn. eru nökcur tiðenndi | at segia. Þa segir drottning. herra þer attuð ij. haúka. annar huítr enn annar grár. hinn huiti | hafði flogit langt í eyði mörk. þar 17 komu at honum krakur margar ok plockuðu ³⁾ hann sua | at allar fiðrar voro af honum reýttar. ok nu er hinn huífi folginn en hinn grái | aptr kominn. ok mun 19 hann nu drepa fugla til bordhallz yðr. Þa mællti Gormr konungr. Sua | drupir Danmörk sem dauðr se Knútr son minn. Þa segir drottning. Saunn munu | vera þessi tiðenndi er þer segit herra. ok saunnuðu þat þa allir er inni voro. Þann 21 sama | dag tok Gormr konungr sótt ok andaðiz annan dag at iafnleingð. Þa hafði hann verit konungr .x. tigi ⁴⁾ vetrar. | haugr mikill var orpinn eptir hann Nu uar 23 Haralldr tekinn til rikiss yfir öll þau riki er faðir | hans hafði átt. ok síðan gordi hann erfi eptir seðr sian ok sezt síðan fyrst um kyrt

Hakon Iarl sueík ⁵⁾

25 Pessu samtiða reð fyrir Noregi Haralldr grafelldr ok Gunnhilldr moðir hans | ok þa stauck ór lanndi Hakon Iarl Sigurðar son. hann hafði x. skip. ok lagðiz iuisk ing. enn of haústit kom hann i Danmörk ok mællti til vinfeingiss við Haralld konung. enn konungr tók | þui vel. ok er hann þar vm uetrinn með c. manna. Knútr son Gorms konungs atti son eptir sik | sa hét Haralldr. hann var kallaðr. 29 Gullharalldr. hann kom litlo síðar or vikingo enn Hákon | hann hafði ok .x. skip. ok oróf ⁶⁾ lausa fiár. hann for ok til hirðar Haralldz konungs. þenna vetr | settu þeir Haralldr konungr Gorms son ok Hacon Iarl velræði vm Haralld Noregs konung ok 31 moður Haralldz Gunnhilldi. ok vm varit | suiku þeir hann i Lima firdi eptir þui sem segir i konunga bók at Gullharalldr felldi Haralld. enn | Hacon Iarl let síðan festa 33 Gullharalld a gálga. Enn síðan tok Hacon Iarl uð ein | ualldi yfir Noregi ok skyldi giallda skatta Dana konungi ⁷⁾.

58, ³⁾ flockuðu⁴⁾ tigi öfver raden⁵⁾ Sista ordet mycket otydligt och osäkert⁶⁾ Skrifvet nästan som oróf⁷⁾ Först skrifvet af nor [= Noregi], sedan har nor ändrats till dana och k [= konungi] tillagts, men af oriktigt fått kvarstå

Haralldr konungr kristnaðiz

Litlu síðar kom Otti⁸⁾ keisari af Saxlanndi til Danmerkr með micklu liði. ok þa | kom Olafur Trygwa son til liðs við hann. þeir bruto Haralld konung til kristni ok 35 Hacon larl. uar þa | kristnuð öll Danmörk. enn Hacon larl geck aptr til heiðni⁹⁾ þegar hann¹⁰⁾ kom aptr til || Noregs¹¹⁾ ok gallt alldri skatta síðan.

59

Maðr er nefndr Toki i Danmörk i heraði þui er a Fíoni heitir. Þorvaur het kona hans. hann atti .ij. sonu. Aki het inn eltri enn annar Palnir | hinn ellzti 3 hét Fiðlnir. hann var frillu son. Toki var þa gamall oc tok hann sótt ok annd- aðiz | litlo síðar Þoruaur kona hans. toku þeir bröðr arf Aki ok Palnir. þa spurði Fiðlnir | bröðr sina huat þeir ætlaði honum af fe. þeir quoðuz munndu miðla honum 5 þriðiung af | lausa fē enn ecki af laundum. ok þottuz þeir þo góra hans luta góðan. enn hann mælti til þri | ðiungs allz feár sem hann væri arfgeingr. enn þeir bröðr 7 hans nitto þui. Fiðlnir let ser illa líka | ok ferr i brótt ok til Haralldz konungs ok | góðiz hirð maðr hans ok raðu nauðr. hann var uitr maðr ok raðugr ok | illgiarn.²⁾ hann tekr nu ok rögir Aka broður sinn við konung Eíngi maðr i þau 9 munnd otiginn uar meiri fyrir ser i Danmörk enn Aki Toka son. Hann la huert sumar i hernaði. ok | hafði nær a uallt sigr. Fiðlnir sagði sua Haralldi konungi at 11 hann munndi eigi þickia einn | konungr yfir Danmörk meðan Aki Toka son væri uppi. Sua gat hann umtalit fyrir konungi at eigi uar | ohætt milli þeirra konungs 13 ok Aka. Aki atti friðlannd ok gott vinseingi við Óttar larl i Gárt | lanndi. ok þangat for hann eitt sinn at heimboði ok hafði .ij. skip ok .c. manna. ok allir uel búnir | at uapnum ok klæðum. þar var hann nockura hrið. ok þa Aki gafar goðar 15 at³⁾ ski | lnaði af larl. for aptr síðan. þetta fregn Haralldr konungr at Aki var or lanndi farinn. hann | létr bua .x. skip ok .v. hunndruð manna. ok bað þa fara 17 ok sæta þui er hann færi aptr ok | taka hann af lifi ok allt föru neýti hans. konungs menn foro síðan ok helldu niosnum til um | ferdir Aka. var þat högt þui at 19 þeir kunnu ei at uaraz þetta. þar komo konungs | menn at þeim með her þenna a o vart ok letu bera a þa vápn. ok felldu a þa tiöld | enn þeir voro ecki við 21

58, ⁸⁾ Ändradt från otta⁹⁾ Rättadt från nor¹ [= Noregs]¹⁰⁾ Två gånger skrifvet i hdskr.59, ¹⁾ Af första raden, hvari äfven orden -ti sonu . . . . annar Palnir äro upptagna, är det öfversta bortskuret; i början (till och med het) saknas tecknen öfver raden²⁾ Härefter hann tekr nu, öfverstruket³⁾ Rättadt från af

bunir. ok drepa þa alla. Eptir þetta fára þeir konungi her fang þetta | allt ⁴⁾. konungr létr nu vel yfir. ok quaz nu munndo vera einn konungr fyrir Aka.
23 Fiðlni þo | tti nu all uel ok þottiz golldit hafa nockuru er hann naði eigi arfnum.

NV spyriaz ⁵⁾ þessi tiðenndi aFíón. ok er Palnir heýrði þetta þickir honum
25 sua mi | kít at hann legz i reckiu af. honum þóttu hefndir o synar. við þann sem
at eiga var | er konungr var. Sigurðr het maðr. hann var fostbróðir þeirra. vitr
27 maðr ok auðigr. Palnir leitaði | raða við hann, huernueg ⁶⁾ hann skyldi með fara.
Sigurðr quez uilldo biðja konu hannda | honum. Palnir spyðr hver su uæri. Sig-
29 urðr quað vera Ingibiðrgu dottur Ottars Iarls af Gaútlanndi Pal | nir segir. þat uggi
ek at ek muna eigi geta þessa kono ⁷⁾. enn vist étla ek at þat | munndi uenst
31 til umbóta minna harma ef ek fenga þessa konu. Nu byz Sigurðr | heiman. hann
hafði .i. skip. ok lx. manna. ok ferr norðr til Gaútlanndz. Sigurðr lysir yfir
órenndi | sinu fyrir Iarli. ok biðr dottur hans til hannda Palna. quað hann ei skorta
33 fiárlut aFíóni ok quað | bana Palna við liggia fyrir harma sakir. þær verða mala
lyktir at Iarl heítr dottur sinni ok skal | fára heim konuna. Siðan ferr Sigurðr
35 heim ok segir Palna þessi tiðenndi. ok léttiz honum mikit | við þetta. bua þeir nu
veizlu agæta a Fíóni ok spara ecki til. ok a nefndum degi | kemr Iarl ok mikit lið
60 ok uar þat ⁸⁾ druckit vegligt bruðlaúp ok siðan leidd i || eina ¹⁾ reckiu Palnir ok
Ingibiðrg. hon sofnar bratt oc dreymir hana. Ok er hon uaknar. sagði hon | Palna
drauminn. þat dreymði mik segir hon. at ek þottumz her stödd a þessum bð. en
3 ek | þottumz uppi eiga einn vef. hann var grár at lit. mer þotti kliáðr vefrinn ok
var ek at | at sla vefinn. þa fell af einn kleinn ²⁾ af miðium uefnum abak. þa sa
5 ek at kliar | nir voro manna hofuð ein. ok ek tok upp þetta hofuð ok kennda ek.
Palnir spurði huers hofuð | væri enn hon quað uera hofuð Haralldz konungs Gorms
7 sonar. Palnir quað betra enn eigi dreýmt. Sua þicki | mer ok segir hon. Eptir
þessa veizlu ferr Ottarr Iarl heim i Gautlannd med giðsum virðuligum. enn með
þeim | tokuz upp astir godar' Palna ok Ingibiðrgu ok brátt gatu þau son saman.

59, ⁴⁾ Rättadt från alla

⁵⁾ syriaz

⁶⁾ huueg

⁷⁾ Rättadt (?) från kona

⁸⁾ Så!

60, ¹⁾ Öfre delen af raden bortskuren liksom i 59¹, men här saknas mera

²⁾ kein

sa var kallaðr Pálna | toki. hann vox upp a Fíóni. ok er snemmendis bœði mikill 9
ok uitr ok vinsæll. ok | er Palnatoki er af enum mesta barns alldri þa tekr faðir
hans sótt ok anndaz. Palnatoki tekr nu | fiarluti alla með moður sinni til forráða. 11
hann legz nu i hernalt huert sumar. ok þickir nu | frægr maðr. ok aungum manni
þickir hann iafnlikr i sinni lyzku sem Aka föður broður sinum.

Palnatoki ³⁾

13

Penna tima reðlir sa fyrir Bretlanndi er Stefni het. hann atti dottur eína er Alof ⁴⁾ het. hon var uitr ok uinsæl Palnatoki kemr þar við lannd skipum sinum ok ætlaði at heria ⁵⁾ a riki Stefnis Iarls | ok er þetta spryst þa tekr Alof þat rað ok 15
þau Biaurn hinn brezki. hann uar raðgjafi | hennar. þau bioða Palnatoka til veizlu.
ok mikillar vegsemdir ok atti hann þar friðlannd ok heria | ði eígi. ok þetta þeckiz 17
Palnatoki. ok sækir til veízlunnar með ollu liði sinu. ok a þeirri veiz | lu biðr
Palnatoki Alofar. ok var þat mál auðsótt. ok þa þegar er brugðit til bruðlaúps
ok | þar með gefr Stefni Iarl Palnatoka Iarls nafn ok halft riki sítt enn hann atti 19
allt eptir hans dag. | Palnatoki var þar um sumarit ok um vetrinn. enn um [varit] ⁶⁾
mælti Palnatoki við Biaurn hinn brezka. Nu étla | ek heim til Danmerkr. enn þer 21
ætla ek her eptir með Stefni magi minum ok hafa lanndrað fyrir | mina hönnud

viðrtal ⁶⁾ Æsu ok konungs

Eptir þat ferr Palnatoki a braut með Alof konu *sina* ok heim a Fíóni | i Dan- 23
mörk. hann sitr nu heima at buum sinum um brið ok þickir nu hann annar mestr
maðr | i Danmörk ok ríkaztr ok bezt at uiti buinn annar enn konungrinn. Haralldr
konungr fer nu | at veizlum um lanndit. Palnatoki byr nu ueízlu ok byðr til Har- 25
alldi konungi. ok konungr þeckiz þat. hann uar þar | leingi a ueízlu. en kona su
var feíngin til þionostu við konung er Æsa hét ok kölluð | Saúmæsa. hon var snaúð 27
kona. ok þo vel kunnandi. nu for konungr af veizlu ok var reifðr | mórgum giaufum.
Vm sumarit eptir var Saúmæsa með barni. ok Palnatoki talaði ok spur | ði huerr 29
i hlut ætti með lienni. hon quað þar engan til nema konunginn. þa skal ek taka
| þic af starfi þar til er hagr þinn lettiz. Nu liða stunndir ok fœdir Æsa barn.

60, ³⁾ Öfverskriften tyckes hafva bestått endast af detta ord (pt.)⁴⁾ De två sista orden stå öfver raden⁵⁾ Saknas i hdskr.⁶⁾ Detta ord är i senare tid ifyldt med mörkare bläck

31 er | nafn gefit ok het Sueinn ok kallaðr Saumæsu Sueinn.⁷⁾ hann vex upp a Fíoni
ok görir Palnatoki | vel til hans ok sua menn hans. Ok er Sueinn var þreutri.
33 tekr Haralldr konungr þar veizlu a Fíoni.⁸⁾ Nu er Palnatoki i tilstilli med⁹⁾
Saumæsá. um daginn er konungr sat yfir bordi. kemr Æsa fyrir | bordit ok leidir
35 sueininn ok mælti. herra konungr segir hon. her leidi ek einn suein ok kal | la
ek þar engan mann itigi til at eiga þenna suein med mer enn yðr konungr | konungr
segir brátt er hon hafði lokit mali sinu. huer hon væri. hon segir til nafns
61 sins. konungr mælti. || firna diaurf kona ertu ok heimsk. ok dirf þic eigi at¹⁰⁾ mæla
slicht ef þu uillt ver | a omeidd. Palnatoki mælti þui mun hon þetta mæla. herra
3 at henni mun þetta pickia satt vera | ok ecki er hon laúsungar kona hofum ver ok
fyrir yðrar sakir skotit skíoli yfir hana. konungr suarar. | Eigi var mer þess van
at þu munadir þetta ræsa a henndr Sua skal ok vera segir Palnatoki. enn sua
5 | skal ek hefia hans kost sem hann se þinn son. konungr mælti. Aunga ófussu
kann ek þer fyrir þat Palnatoki segir | Aúngo skal þat skipta. skolu ver nu láta
7 falla þessa röðu at sinni. Eptir þat ferr konungr af | veizlu med engum giðfum.
ok er fátt um med þeim Palnatoka.

viðréða²⁾ Sveíns ok Haralldz konungs

Litlo síðar fæddi Alof suein. sa var kallaðr Aki. hann var fæddr upp a Fíoni
9 með feðr | sinum. Sueinn er nu þar til þess er hann er .xv. vетra. þa biðr
Palnatoki hann fara a funnd föður | sins ok krefia hann liðs. ok segiaz hans son.
11 huárt er honum pickir betr eða verr. Sueinn gör | ir nú sua sem fostri hans
lagði til. Haralldr konungr segir. þat skil ek a örðfari þíno at ei man lo | git til
móðernis þins. muntu vera eitt fol ok aðglapi. þa mælti Sueinn. Ek munnda
13 uilia | eiga gófgari moður ef þu hefslir sua fyrir sed. enn at sáunnu ertu minn
faðir. Nu | fa þu mer .iij. skip. enn fostri minn mun fa mer aunnur .iij. enn ef
15 þu uill eigi | þat. þa skal ek göra þer þat nockut illbýli er meíra se vert. konungr
mælti. Ek étla at þu munir | vera þui braut kaupanndi. ok komir alldri
17 apr. Eptir þat fær konungr Sueini .iij. skip ok c. manna. | Palnatoki fær Sueini

60, ¹⁾ Skrifvet l. (= son?)

²⁾ Skrifvet fo.

³⁾ Ändradt från at

61, ¹⁾ Intill detta ord är radens öfre del bortskuren

²⁾ De två första och delvis de tre följande bokstäfverna senare ifyllda med mörkare bläck

aumur .ij. skip. hann heriar a riki feðr sins allt þat sumar. góriz illr kvr i bonndum | konungr leíðir hiá ser. liðr sua til haústz. ferr Sueinn þa heim a Fion ok er með Palnatoka vm uetrinn | Vm uarit ferr Sueinn a funnd Haralldz konungs 19 ok ferr allt a sama leíð. Sueinn fér nu .vi. skip af | konungi enn Palnatoki fér honum annur .vi. Sueinn heriar enn a riki fðður sins. ok er nu halfo ákáfari | geingr nu alldri af þeim. hann heriar bðti of Sialannd ok Hallannd. þeir drepa 21 nu margan mann | þessi tiðenndi spyriaz nu uiða. bónndr fara a konungs funnd ok segia honum til sinna uandröða | enn konungr létr enn liða hia ser. Vm 23 haústit for Sueinn til Palnatoka með öllu liði ok er þar um vetrinn ³⁾ | Enn er várðagar koma. byr Sueinn lið sitt. górir allt eptir þui sem fostri hans lagði rað | a með honum. hann ferr nu a konungs funnd ok biðr hann fa ser .xij. skip. 25 konungr segir. þu ert maðr sua diar | fr at ek ueit eigi þinn maka er þu þorir at koma a minn funnd þar er þu ert | bðti þíofr ok ráns maðr Ok við þinni 27 frænndsemi geing ek alldri Sueinn segir. at visu em ek | þinn son ok saunn er ockur fréndsemi enn þo skal ek þer eigi þyrma. þui at nu þegar | skolu uið 29 beriaz ef þu fér mer eigi slikt er ek uil ok skalltu nu huergi unndan ho | kra konungr segir. uandræða maðr ertu. ok þannig er þítt lynnndi sem þu munir uera eigi sm | ára manna nökura. ok muntu hafa verða þat er þu kallað. far siðan a 31 braút ok kom alldri aptr. Nu ferr Sueinn a funnd Palnatoka með .xxx. skipa. Hann tók nu uel við honum. ok | picki mer þu uel hafa þat er ek legg til með 33 þer. Nu skalltu heria þui mest a Dan | mörk i sumar sem nu hefir þu mestan aflann. Enn nu mun konungr eigi þola þer leingr. enn þu | fly eigi þott lið se 35 gört til þin. þvíat ek mun koma at ueita þer. Enn ek ętla | til Bretlanndz i sumar til Stefnis Jarls mágs mins með þessi .ix. skip Nu skilia þeir || ok fara baðir senn 62 or lanndi. Sueinn ¹⁾ heriar nu a Danmörk nott með degi. drepr menn en re | nir fe aullu. ok brenmir herð. lanndz menn flyia nu undan illa leiknir ok segia konungi. honum þic | kir nu eigi vera mega suabait. konungr létr nu bua .l. ²⁾ 3 skipa ok fylgir síalfr. leita nu | Sueins. Ok um haustið finnaz þeir við Borgundar hól. þat var sua sið at eigi þotti me | ga til bardaga leggia. Enn um morgun- 5 inn þegar viglióst var. leggia þeir saman skip sin. | ok beriaz þann dag allan til quelldz. ok uoro þa hroðin x skip af Haralldi konungi enn xij. af Sueini. | Sueinn legr nu skip sin inn iuágsbotninn um kuelldit. enn konungr legr sinum 7

61, ³⁾ r otydligt skrifvet (ändradt från 1?)

62, ¹⁾ Härifrån är radens öfre del bortskuren

²⁾ I har upptill ett tvärstreck (likaså i 63³²⁾

skipum um þueran vá | ginn. ok uerpa Suein þar inni. þetta sama kuelld kemr
 9 Palnatoki þar uið lannd. hann hefir .iii. skip ok xx. | hann legr audrum megin
 - undir nesit ok tialldar þar. Eptir þat geingr Palnatoki a lannd. einn saman. hann
 | hafði með ser boga sinn ok aurua mæli. Þenna sama aptan geingr Haralldr
 11 konungr a lannd upp | við .xij. mann. þeir fara i skóg ok góra ser bak elld þa
 uar myrkt af nót. konungr af kléð | iz ok bakaz. Palnatoki ser eldinn i skoginn.
 13 ferr hann þar i suig við. þeckir mennina leer nu aur | a streing. ok skytr igeignum
 Haralld konung. fell hann þegar daúðr niðr. Palnatoki snyr þegar apr | til liðs
 síns enn fórunáutar Haralldz konungs styrma yfir honum þeir mællto með ser
 15 huerso með skyldi fara | Fiðlnir mællti. þat er mitt ráð at ver hafim eína sógn
 allir at konungr hafi skotinn uerit ibar | daga þuiat þat ma sít varri vangeymslu
 17 kenna. Ok nu binnda þeir þetta fastmæ | lum. Fiðlnir tekr aurina ok varðueitir.
 uar hon aúð kennd. þui at hon var gulli reyrd. Palnatoki kall | ar með ser .xx.
 19 menn ³⁾ quez uilldo finna Suein. fara nu yfir þuert nesit ok góra ráð sin Se | gir
 Sueinn at hann uill at Palnatoki ⁴⁾ góri ráð fyrir þeim. Palnatoki segir aungum
 manni listlát konungs ⁵⁾ | hann mællti. Eigi skolum ver seínt til raða taka. uer
 21 skolum ganga a skip med yðr. enn síðan | skólum ver leýsa skip var aull ok ueíta
 atróðr flota konungs. er mer leítt at konungr kuðj. ⁶⁾ | oss her ok drepi. nu er sua
 23 górt. veita þeir nu atroðr flotanum. þar foruz .iiij. sneckiur | af liði konungs. ok
 komuz þeir einir menn af er synndir voro. enn þeir Palnatoki ok Sueinn reru ut
 i þat | hlið ollum skipum ok sua til liðs þess er Palnatoki hafði þangat haft. Vm
 25 morguninn leggia þeir | at konungs mónum. ok spyria þau tiðendi at konungr
 hefir látz. þa mællti Palnatoki. þa eru .ij. | kostir. at beriaz uið oss eða taka Suein til
 27 konungs. þeir vilia nu helldr taka við Sueini. Siðan foro | þeir baðir ok quedja
 þings var þa Sueinn til konungs tekinn yfir alla Danmörk. Nu er Sueinn er
 konungr orðinn | þeckir honum skyllt ⁷⁾ at erfa feðr sinn. ok byðr Palnatoki. enn
 29 hann quez eigi mega fyrir þær vetr | nötr. þui at mer er sagt at Stefnir mágr
 mínn se daúðr enn ek a þar riki allt. Nu | eyðiz erfi þat haúst enn Palnatoki
 31 for ór lanndi enn hann setr Aka son sinn eptir a Fíoni. ok bað | honum virkta af
 Sueini konungi. konungr hét þui ok sua górdi hann Palnatoki ferr nu til Brett-
 lanndz ok tekr nu | þar við riki ok liðu af þau misseri. Vm sumarit eptir senundi

62, ³⁾ Ordet (m) tyckes vara ändradt från mz (= med)

⁴⁾ Ordet (skrifvet palnat) är ändradt från uillat, som altså först skrifvits två gånger

⁵⁾ Härefter följer kf (= konungs) öfverstruket

⁶⁾ Så!

⁷⁾ Ändradt från skylld (eller möjlichen tvärtom)

Sueinn konungr menn til Palnatoka at bió | ða honum til erfis. enn Palnatoki quez 33
 enn eigi fara mega ok eýðiz erfit þáú misseri | ok nu er sumrar létr Sueinn kon-
 ungr efna til erfis góðar senndir enn menn til Palnatoka. biðr nu | hann koma til 35
 erfis góðar. ok segir nu a reiði sina. ef hann ferr nu eigi. Palnatoki segir senndi
 mōnnum | at hann mun nu koma ok konungr lati bua veízluna. konungr létr nu
 bua erfit ok byðr || til fiolda mannz. ok þa er allt var til buit ok boðs menn 63
 komnir liðr a daginn ok kemr eigi Palnatoki | oc ganga rhenn til dryekiu. konungr
 let liggia rum [Palnatoka]¹⁾ iaunndugi a inn oðra beck ok hans²⁾ manna utar
 | fra síðan taka þeir ok drecka. Nu er at segia fra þeim Palnatoka ok Birni hinum 3
 brezka þeir ha | fa .iij. skip ok c. manna ok halft huart Danir eða Bretar. þeir
 koma þetta hit sama k | uelld fyrir konungs bönn þa var ueðr allgott. þeir snua 5
 skipum sinum. ok bera upp skutfestar ok le | ggia arar i hareiðar. þeir ganga nu
 til konungs böiar með aullu liðinu. Palnatoki geingr nu í | hóllina ok allir þeir ok 7
 fyrir konunginn ok heilsar konungi. konungr tok vel mali hans. ok uisar honum
 til | sætis ok ollum þeim. taka nu at drecka. Fiðlnir hneigðiz at konungi ok talaði
 við hann | hliótt um hrið konungr bra lit við ok góðri rauðan sem bloð. 9

Palnatoki³⁾ geingr við skeyti sinu.

Maðr het Arnoddr kerti sueinn konungs ok stoð fyrir bordi hans Fiðlnir selr
 honum ör eína | ok biðr hann bera fyrir alla menn. þa er voro i haullinni. þar til 11
 er nōquerr kannadiz við at | átti. hann geingr fyrst innar fra sæti konungs þa utar fra
 konungi til gáttar. þa geingr hann innar fyrir Palnatoka ok | spyð huárt hann kenni nōckut 13
 þetta skeýti. Palnatoki segir. Hvi mun ek eígi kenna skeýti | mitt. sel mer ek á. þa
 skorti eígi hlióð i haullinni þegar nockur eignaði ser þetta | skeýti. Sueinn konungr 15
 mællti. þu Palnatoki. huar skildiz þu við þetta skeyti nésta sinni Palnatoki segir.
 Opt he | fi ek þer eptir latr verit fostri ok sua skal enn. ek skildumz við a boga
 streingnum þa er | ek skaut igeignum feðr þinn⁴⁾. konungr mællti. Stanndi menn 17
 upp sem tiðazt ok hafi henndr | a þeim Palnatoka. ok skal drepia þa alla. þui at
 nu er sunndr⁵⁾ slegit ollum goða þeim er verit he | fir með okr Nu hlaupa upp 19
 allir i hollinni. Palnatoki bregðr nu suerði sinu. ok hauggr | Fiðlni frénnða sinn

63, ¹⁾) *Saknas i hdskr.*

²⁾) *Skrifvet h.*

³⁾) *Ordet (pt) senare ifyldt (jfr 61, 1))*

⁴⁾) *Tyckes vara rättadt från l. (= sinn)*

⁵⁾) *fuðr*

21 ituaú. ok síðan leítar hann vt ok allir hans menn. þui at sua atti hann | þar uel
uingat at eíngi uilkdi honum grand góra. Nu eru þeir Palnatoki kommir allir ut
ór | höllinni nema i. maðr af liði Biarnar. Palnatoki mælti. ecki var minna at ván
23 ok skunndum | nu til skipa. Biðrn segir. eigi munndir þu sua renna fra þinum
manni ok ei skal ek. snyr inn ap | tr ihöllina. þeir kasta þa enum brezka manne
25 yfir hófuð ser. ok hafa nér rifit i sunndr. | Biðrn ferr nu ok tekr manninn ok
kastar a bak ser dauðum ok mest gôrdi Biðrn þetta til agæ | tis ser. fara nu
27 síðan til skipa sinna. fellu nu við arar. ok reru i braút. léttu nu eí | gi fyr enn
þeir komu heim til Bretlanndz þeir Sueinn konungr drecka nu erfit ok unir hann
illa við | et næsta sumar eptir tekr Alof sótt kona Palnatoka ok aundaz ok nu unir
29 hann eigi i Bret | lanndi ok setr þar til rikis Biðrn inn brezka enn hann byr nu
ðr⁶) lanndi .xxx. skipa. ok legzt | nu i hernað. hann heriar nu vm Skotlannd ok
31 Irlannd ok hefir nu þessa idn⁷) .iiij. utr ok af | lar ser mikils feár ok agéatis. hit
.iiij. sumar siglir Palnatoki austr unndir Uinndlann | ok hefir hann þa xl skipa

vinattu boð við Palnatoka af Burizleífi konungi⁸)

I 33 Þenna tima reð fyrir Uinndlanndi konungr sa er Burizleifr het. hann spyr til
Palnatoká. ok hyggr | illt til hernaðar hans þui at hann hafði nær auallt sigr. ok
35 var huerium manni frægri | þat rað tekr konungr at hann senndir menn a funnd
Palnatoka. ok byðr honum til sin. ok kuéz vil | ia leggia við hann vinattu. þat
64 létr konungr ok fylgia þessu boði at hann vill gefa honum || eitt fylki¹) af lanndi
sinu þat er heitir at Iomi til þess at hann uerði lannd hans ok riki. ok staðfest
| tiz þar. þetta þiggr nu Palnatoki. oc staðfestiz nú þar ok allir hans menn. ok
3 braðliga lær | hann góra þar eína borg mickla ok ramgörf. sumr hluti borgar-
innar stöð a sia vt. ok þar í | létr hann góra höfn sua mickla at liggia matti við
5 .ccc. langskipa. sua at öll | voro læst innan borgar. uar þar buit um með mikilli
list sua at þar voro dyr á. enn steinbogi | mikill yfir uppi. enn fyrir dyrunum voro
7 iarnhurðir ok læstar innan or höfninni. enn a steinbog | anum var górr kastali
mikill ok þar valslongur i. Þessi borg er kolluð Ioms borg

63, ⁶) Så! (i st. f. ór)

⁷) idrn

⁸) Hela öfverskriften utom de två sista bokstäfverna (gi i kg) senare ifyld

64, ¹) Härefter at Iomi, öfverstruket

hoftyp

Eptir þetta setr Palnatoki laug i loms borg með vitra manna raði til þess at þeirra agéti yrði | sem viðfrægast ok afli þeirra yrði sem mestr. þat var upphaf 9 laga þeirra at þangat | skyldi eíngi maðr raðaz sa er ellri væri enn fimmugr. ok eíngi yngri enn .xviij. vетra. þar | a meðal skyldu allir vera. huarki skyldi þui raða 11 fréndsemi þo at þeir menn uilldi | þangat ráðaz er, eigi væri i þeim laugum. Eíngi maðr skyldi þar renna fyrir iafn vigligum ok | iafn búnum. huerr skyldi þar ann- 13 ars hefna sem broður sins. Eíngi skyldi þar æðru orð | mæla ne quiða neinum hlut. huegi ovænt sem um þétti Allt þat er þeir fengi i her fórum. þa | skyldi til 15 stangar bera minna hlut ok meíra þat er semétt væri. ok ef hann hefði þat eigi gört | þa skyldi hann i brottu verða. eíngi skyldi þar róg kueýqua. enn ef tið- enndi fregn | diz þa skyldi eíngi sua huatviss at þau skyldi i hauða segia. þui 17 at *Palnatoki* skyll | di þar öll tiðenndi segia. Eíngi maðr skyldi kono²⁾ hafa i borgina. ok eíngi i brött vera | iij. notnum leíngr. ok þo at við þeim manni væri 19 tekit er uegit hefði foður eða broður þess | mannz er þar væri aðr eða nacquarn nainn mann ok kómi þat siðan upp er við honum væri tekit | þa skyldi *Palnatoki* 21 þat allt döma oc huatki missétti annat er þeirra yrði a milli. Með þes | su efni sitia þeir nu i borginni ok hallda vel lög sin. þeir fara huert sumar i hernat a ymsi lönnnd ok | fa ser agéti. þottu vera enir mestu hermenn ok naliga engir þeirra iafn- 23 ingiar i þann tima ok | voro kallaðir Jómsvíkingar

Ipenna tíma reð fyrir Sialaunndum Jarl er Haralldr | het. hann var kallaðr 25 Strútharalldr. þui var hann sua kallaðr at hann atti hatt er buinn var með .x. merkr gullz | Ingibiorg het kona hans. Sigualldi hét son þeirra annar Þorkell hafi. dóttir þeirra het Tova. | Maðr het Veseti hann reð fyrir Borgunndar hólmi. kona 27 hans het Hilldigunn. Bui het son þeirra annar | Sigurðr kapa. dóttir þeirra het Þorgunn. Aki son Palnatoka býr a Fióni. ok letr Sueinn konungr alla lutu við hann | sem bezt. þessar konu biðr Sueinn konungr til hannda Aka. ok við Þor- 29 gunnu getr hann son. sa het | Vagn. hann vex upp heima þar. raða hagr Aka stenndr með micklum bloma. Nu er | Vagn nökcura vетra. þa er sua fra honum 31 sagt at hann var meíri vanndréða maðr ískapi enn | aðrir menn. bardí hann allt ok beysti. hann var þa ymist heima eða i Borgunndar hólmi með | Veseta moður 33 fôður sinum. þui at huarigir pickiaz mega um hann tæla. Við Bua er hann bezt

64, ²⁾ Rättadt (?) från kona

allra | sinna fréndna. ok þat hafði hann hellzt er hann mællti. at óngu hafði hann
 35 þat er aðrir mélltu. Allra | manna var hann vénstr ok inn mesti atgörvis maðr
 um alla luti. sterkr at afli. Bui moður broðir ³⁾ hans var | hlióð lynndr ok skap-
65 mikill. sterkr sua at menn vissu oglaugt af hans. ecki friðr ok þo || liðmannligr.
 Sigurðr kapa var uennn maðr ok inn mesti i skapi ok allfámálugr. Sigualldi son
 Haralldz | Iarls var faulleítr. eýgðr manna bezt. nefliótr. hár a vóxt ok snaufurligr.
 3 Þorkell broðir hans var | manna' hæstr ok sterkr ok foruitri ok huartuegi þeira.
 þeir Sigualldi spyria fóður sinn huersu ráðlict | honum picki at þeir leíti til Ioms
 borgar. Iarl segir at þat væri raðlict. ok er ykr allt mál at reýna ykr. þeir ¹⁾
 5 | spyria ef hann vili fa þeim vápn eða uistir Iarl quað annat huárt vera skylluðu at
 fara huergi eða fa ser si | alfir huartuegia ²⁾. Nu uilia þeir eigi fara at siðr. bua
 7 nu .ij. skip ok c. manna ok vónnduðu lið þat sem | mest fengu þeir. síðan fara
 þeir til Borgunndar ³⁾ hólms. þeir runnu ⁴⁾ þar upp oc toku upp bu Veseta þat
 | er auðgazt var. ok réntu hann þui fe aullu ok baru a skip síðan. Nu er ecki
 9 sagt fra ferð ⁵⁾ þeirra fyr | enn þeir koma til Ioms borgar. Palnatoki geck iafnan
 með micklu liði a kastala þann er var yfir sunndinu at | tala þaðan við þa menn
 er komu til borgarinnar. Nu verðr hann uar við kuamu þeirra Sigvallda. geingr
 11 | Palnatoki nu i kastalann með micklu liði ok spyðr huerr fyrir skipunum réði.
 Sigualldi segir. her raða fyrir bróðr .ij. synir | Strutharalldz Iarls. enn þat er
 örenndi ockat at við uilldim raðaz til liðs við yðr með þeim mónnum sem þer
 13 pickia ny | tanndi iliði váru Palnatoki réðz um við felaga sina. quað ser kunniet
 um kynferði þeirra. ok quað þa | uel borna. þeir baðu Palnatoka fyrir raða ok nu
 15 er lokit upp borginni ok roa þeir iborgina. ok síðan reýnt | lið þeirra. oc var nyttr
 annar helmingr enn annar for i brott ok eptir þat eru þeir bróðr ilög leiddir

Veseti kær[ir] ⁶⁾

NV er þar til at taka er Veseti er réntr bui sinu. hann ferr a funnd Sueins
 17 konungs ok segir honum huat | títt er. enn hann setr aptr ⁷⁾ sonu sina at ollum

64, ³⁾ moðu. b.

65, ¹⁾ Skrifvet þeir

²⁾ huartuegia

³⁾ u. ändradt från a

⁴⁾ Ändradt från rufu

⁵⁾ Öfver detta ord (liksom öfver bokstäfverna bu ve i raden ofvanför) är skinnet skrapadt, hvarför förkortningstecknet i f'd ej längre är synligt

⁶⁾ k^s

⁷⁾ a ändradt från e

geysingi. konungr ræðr honum þau ráð at hann skal nu fyrst lata kyrt vera enn ek mun sennda ord Strutharalldi Iarli. ok uita ef hann tili giallda fe syrir sonu | sina sua at þu ser halldinn af ok vil ek þa at þu latir þer lika. Nu ferr 19 Ueseti heim. enn Sueinn konungr senndir menn eptir Haralldi Iarli ok ferr hann a konungs funnd ok segir konungr honum huersu synir hans hófðu gjört við Uéseta | oc heiddi at hann bætti fiarlутum fyrir þa ok væri þa kyrt. Iarli sagði sua Oféingit 21 hefi ek enn þess | séarins er ek mun fyrir þa böta. þo ⁸⁾) at ungar menn tæki ser naút eða sauði til matar. konungr segir. þa mat | tu fara heim. þui at ek hefi nu 23 sagt þer huat ek uilda. enn þu abyrgzt þig sialfr ok fe þitt syrir | Veseta ok sonum hans. Haralldr Iarli quez uera ohréddr fyrir Veseta ok sonum hans. Eptir þetta ferr Haralldr Iarli heim

sættar gjörð konungs

Ueseti ok synir hans spyria uiðræðu þeirra konungs. þeir bua skip .iiij. sem 25 bezt. ok .cc. manna. síðan | fara þeir i Sialand þeir taka upp .iiij. bu þau er auðgutz voro þeirra er Haralldr Iarli átti ok fara heim eptir þat. Nu | spyrt Haralldr Iarli 27 at hann er ræntr. hann senndi nu menn [til Sueins konungs] ⁹⁾ ok bað hann setta þa ok quez nu uilia þat giarna | Sueinn konungr segir. Haralldr Iarli skal nu hafa ráð sín hin goðu þuiat hann uill ecki ¹⁰⁾ hafa míni ráð. nu mun ek ei | ga i engan 29 lut. fara senndi menn aptr ok segia honum sua buit. Iarli segir. ver munnum þa verða at ta | ka til varra ráða. ef konungr uill hia sitia. Haralldr Iarli byr nu .x. skip ok ferr síðan i Borgunndar | hólm ok rænir þar Uéseta .iiij. buum þeim er ei 31 voro verri en þau er fyrir honum voro tekin. Vendir Haralldr | Iarli nu aptr ok pickir ofraðar uel geingit hafa Veseti spyrt þetta ok ferr hann þegar a konungs funnd. | konungr tok uel uið honum Veseti mælti þa þannueg legz nú a of stund 33 með oss Haralldi Iarli at ek hyg at | ofriðr muni góraz milli lanndz manna ef eígi attu hlut í. kann vera at þer picki nu eigi | verra enn síðar. konungr segir. ek 35 mun nu bræðliga til þess þings fara. er Iseýrar þing heitir. mun ek | þa böda til Haralldi Iarli. ok skolu þit þa sættaz. Veseti ferr nu heim. liða nu stunndir til þingsins || Sueinn konungr sékir nu þingit með micklu fiolmenni. þui at hann vill 66 nu einn ráða milli þeirra. hann hefir | l. skipa. Haralldr Iarli atti skamt at fara. ok hafði hann .xx. skip Veseti ferr ok til þings ok hefir .v. ein skip | enn synir 3

65, ⁸⁾ Ändradt från þa

9) Saknas i hds.

10) eckci

hans voro eigi þar. Enn Haralldr Íarl *hafði* sin tiøld upp stundu leingra fra
 sæ. Veseti setr tiøld sin við seinn hiá sunndi þui er þar geingr bia þingstod-
 5 inni. Ók er a leid quelldit þa sa þeir fara fra hei | mili Haralldz Íarls .x. skip til
 þingsins. þeir leggia i lægi. ok siðan ganga þeir vpp til þings ok eru þar synir
 | Veseta. Bui var itarliga klæddr þui at hann hafði tignar klæði Haralldz Íarls er
 7 til komo .xx. merkr gullz | Hauft Íarls hafði Bui ok a haufði þann er buinn var
 med .x. merkr gullz. þeir haufðu ok tekit fra | Íarli kistur .ij. ok var i hvarri xc. ¹⁾
 9 *marka* gullz. þeir gengo framm a þingit aluapnaðir ok med fylktu liði | Þa tek-
 Bui til orða. Hitt er nu rað Haralldr Íarl ef þu þorir at beriaz ennda se nökcur
 dāð | i þer at þu takir våpn þín þui at nu em ek buinn at beriaz við þik. Sueinn
 11 konungr heyrði orð Bua ok | þickiz sia at hann mun eigi hallda tígn sinni ef þetta
 ferr framm. geingr konungr nu i milli þeirra ok ná | þeir eigi at beriaz ok þar
 13 kemr nu at huarirtueciu bliðta at iata konungs umdómi. Enn þat | skorar Bui i
 sættina at hann quez alldri munndu laúsar lata gullkistur Íarls. er þat ok mal
 | manna at hann þickir þat ennt hafa. Siðan lýkr Sueinn konungr upp sættar
 15 görðinni. ok ferr þaðan at | at þu Bui skallt laus láta tignar klæði Íarls. enn gull-
 kistör skalltu hafa báðar | þer skoluð ok giallda apríl þau .iij. bu Íarls er tekin voro
 17 fyrir honum með þui moti at Íarl skal gip | ta Tóuo dottur sina Sigurði kåpu.
 skal þetta vera hennar heíman fylgia þessi .iij. bu. þeir taka | nu uel þessu huar-
 irtueggið. leggr Veseti til við Sigurðr þridiung allz fiár. ok þickir Sigurði it væn
 19 | sta um quánfang sít. fara þeir nu þegar af þingino til bruðlaúpsins. þangat buðu
 ok huarirtueg | gio Sueini konungi. er nu druckit bruðlaúp þeirra Sigurðar ok Toyo
 21 með mikilli tígn. Veseti ferr nu heim ok | setz um kyrt. ok er synir hans hafa
 skamma hrið heíma verit þa fysiz Bui at fara til Ioms | borgar ok aúka sua agæti
 23 sít. Sigurðr vill ²⁾ ok fara þótt hann se quángaðr. Nu buaz | þeir heíman bróðr
 ok hafa .ij. skip ok c. manna. ok uilia góra sem likaðt þui sem görðu synir Strut-
 haralldz | þeir koma til Iomsborgar ok legja utan at hafnar dyrum Nu ganga höfð-
 25 ingiar i kastala með | micklo liði. kennir Sigualldi menn þessa. Nu segir Bui sitt
 érenndi. quez uilldo raðaz þangat | til liðs við Palnatoka. ef hann uilldi við honum
 27 taka ok þeim baðum bróðrum Sigvalldi mællti þa. huersu hafi | þer Strutharalldr
 sett malum yðrum aðr | þer foruð or lanndi. Bui segir. þat er laung saga um
 uar viðskipti ok | ma ek nu ecki segia þat enn sattir erum ver eptir konungs dómi.
 29 Nu mællti Palnatoki við sina menn. Vili þer til | hætta huárt þessir menn segia

66, ¹⁾ Eller möjligem .xc.

²⁾ Dessa två ord (Sig. vill) äro ändrade från Sigvalld.

satt eða eigi. enn allfuss væra ek til þeirra. þuiat fair | mono slikir i uaró liði. 31
 Þeir segia. Ver uilum at þu takir þa ilaug með oss ef þer syniz. enn ef noc
 | kurir lutir koma þeir upp síðan um hagi þeirra er uer vitum eígi þa se þat sem
 annat a þinum | dómi. Eptir þat var lokit upp borginni ok leggia þeir Bui nu
 skipum sinum i höfnina ok síðan reýnt | lið þeirra ok þottu þar lxxx. ³⁾ manna 33
 hlutgeingt enn xl. foro heim. Sitiað nu enn i borginni með mikil | li frægð. enn
 ero huert sumar i uiking. ok uinna nu enn maurg snilldar braugð

fra Vagni

NVer at segia fra Vagni Aka syni at hann var ymist með feðr sinum eða 35
 með Veseta moður fôður sinum. hann var maðr | sua veírinn at hann hafði drepit
 .vii. menn þa er hann var .ix. vetra. hann er nu þo heíma þar til er hann || er ¹⁾ 67
 .xij. vetra. Ok nu segir hann fauður sinum at hann fai honum lið. Ok Aki fær
 honum halft .c. manna ok skip | enn Veseti fær honum ok halft c. manna ok annat
 langskip Ok er eíngi sa maðr er honum fylgir ellri enn | xx. ok eíngi yngri enn 3
 .xvij. vetra. nema Vagn. hann var .xij. vetra. hann quaz munndo sialfr fa ser
 | vista ok uápna. Nu helldr Vagn a braut liði sinu. ok þarf nu bratt at fá til
 vista. hann ferr fyrir | enndilanga Danmörk ok hauger stranndhögg osparliga. rænir 5
 hann ok bôði herklæðum ok vápnum | hann lettir eigi fyr enn hann hefir bœdi
 gnög uápn ok herkléði aðr hann siglir or Danmörk. hann helldr nu | skipum sinum 7
 til lóms borgar. ok kemr þar snemma dags þegar i solar upp rás. hann leggr
 utan skipum sinum | at steínboganum enn höfðingiar borgar gengu framm með micklu
 liði ok spyria huerir | komnir uæri. Vagn spyrt imót huart Palnatoki væri i kastala. 9
 Palnatoki segir at sua var. eða hverr ertu er sua lætr | ríkmannliga. ecki skal þui
 leýna þik at ek heiti Vágñ ok em ek Aka son. ok þui her kominn at | bioða þer 11
 mitt lið. ek þotta eigi döll heima Palnatoki segir. þicki þer raðit frænni at þu pickir
 her | déll ef menn mega traútt heima um þic tæla Vagn mællti. logit er þa at mer
 frænni ef slikir eru ei | nytir i lögum yðrum. Palnatoki mællti þa til sinna manna. 13
 huárt þickir yðr raðt at ver takim við þeim. þat þicki mer | raðt segir Bui ok er
 [hann þo] ²⁾ við mig þezt sinna frænnda at ver takim eigi við honum Palnatoki
 mællti. Vagn frænni. við | þer rísa varir menn ok iafnt frænndr þinir sem aðrir. 15

66; ³⁾ Eller möjligens lxxx.; 1 har upptill ett kort tvärstreck

67, ¹⁾ hann er

²⁾ Saknas i hds.

Vagn segir. eigi vardí mic þess Bui fréndi af þer | Bui mællti. þar em ek saðr at þui.
 17 Vagn mællti. huát leggia þeir til synir Strutharalldz. Sigvalldi mællti. hafa sko | lum
 við til þess einordt at við uilldim at þu kómir alldri iuarn flock. Nu segir Palna-
 toki. huersu gamall | ertu frænndi. Vagn segir. ecki skał liúga til þess ek em xij.
 19 vetra. Palnatoki mællti. þa mælir þu eigi laug | við oss þui at þu ert maðr mycklu
 yngri enn ver hafim i laug tekna. ok bítr þetta fyrir at þu ma | tt eigi her vera
 Vagn segir. Ek mun ecki halda til þess at briðta laug þín. Enn þa eru þau
 21 si | zt brotinñ ef ek em sem einn .xvij. vetra eða ellri. Palnatoki mællti. halltu ecki
 til þessa frænndi. ek | mun helldr sennda þic til Bretlanndz a funnd Biarnar. ok
 23 fyrir vara frænndsemi þa gef ek þer | riki þat halft er ek á i Bretlaändi. Vagn
 segir. Vel er þat boðit enn ei uil ek þann. huar til ætlar þu | frænndi segir
 Palnatoki. er þu uill eigi slikt. þui skal nu lysa segir Vagn. ek byð Sigvallda syni
 25 Strutharalldz at hann | leggi or borginni .jj. skipum ok reýnum með oss huarir
 undan lata eða húárir meira hlut | hafi ok skal þat vera mark til með oss at þer
 27 skoluð við oss taka ef þeir láta unndan ella skolu ver í | brutt leggia. Ok eigi
 byð ek honum þetta með minna kappi enn Sigualldi beriz við oss ef hann er
 oragr | kárlmaðr. ok hefir hann helldr mannz hug enn berkyquendis Palnatoki mællti.
 29 Huart heyrir þu Sigualldi. huat Vagn | segir. ok ecki uanndar hann boð at þer ok
 þat ætla ek at þer komit i gillda raún. enn við þat er sua mi | kit er um mællt
 þa kann ek eigi at letia at þer leggit at þeim ok górit þeim þat illt er þer me
 31 | git. enn eigi uil ek at þer drepit Vagn. þo at hann þicki eigi aldélli. Eptir þetta
 herkléðaz þeir Sigualldi | ok róa at þeim .jj. skipum. ok þegar slær þar i hardan
 33 barðaga. latá þeir Vagn ganga griothrið sua | harða at þeir Sigualldi mattu ecki
 annat góra enn hlífa ser ok höfdu þo érit at uinna. þeir laug | du sibyrt. ok þegar
 35 er griot féttilz þa lata þeir eigi þurfa at biða haugguanna | enn sua kemr þui mali
 at Sigualldi lætr síga unndan inn til lanndz ok uill fa ser griót | enn þeir Vagn
 þegar eptir. ok finnaz nu a lanndi ok verðr Sigualldi nu við at hrauckua. ok er
 68 sia || mycklu meiri bardagi. fellr nu lídit Siguallda. þeir Palnatoki eru nu i kastal-
 anum ok horfa á. Palnatoki þickiz | nu sia huersu fara mun. kallað nu a Siguallda
 3 at þeir skyli hætta. þui at yðr mun eigi enndaz at þrey | ta þetta. er þat mitt
 ráð at ver takim við Vagni ok hans mónum þo at hann se yngri enn i laugum
 varum er mællt | ok er god uán á at sia maðr muni verða mikil kenpa at þui er
 5 mer sýniz. Nu góra þeir sem Palnatoki mællti | hætta nu bardaganum ok taða við
 Uagni ok hans felögum. ok eru þeir. nu laugteknir. xxx. manna höfdu fallit | af
 Siguallda enn fair af Vagni. enn margir voro sarir. Vagn fylgir þeim nu i hueria
 7 herfør. ok styrir skipi. ok þic | kir nu eíngi iafnmikill bardaga maðr senr hann.

þessu for nu ¹⁾ framm .ij. sumur. Nu er Vagn | xv. uetra. þa tekri Palnatoki sótt. létr hann þa sennða eptir Burizleifi konungi. Ok þa er konungr kemr til Palnatoka. þa | mællti hann þat er hugboð mitt herra konungr. at ek muna eigi taka fleiri sóttir enn þessa. konungr mællti. þat er | mitt ráð at þu kiosir mann i stað þinn at skipa þeim malum er þu hefir aðr fyrir seð. ok se | sa höfðingi i borginni. ⁹ ok hafiz þer enn her við. Palnatoki segir at honum þotti Siguallda minnz til skorta at sia yfir m | al manna. ok picki mer þo alla þa nacquat skorta a þat sem ek hefi verit. konungr mællti. Opt hafa oss þin ráð | vel gefiz ok skal þetta ¹³ enn hafa it síðarsta. skolo standa öll hin fornu laug i borginni. Ecki er Sigualdi þessa | traúðr ok geingr hann at all glatt. Nu gefr Palnatoki Vagni frænnda sínum halft Bretlannd til eignar ok forraða með | Birni hinum bretzka ok bað Vagni ¹⁵ virkþa a alla uega við liðit. Ok litlu eptir annðaz Palnatoki. | ok pickir þat öllum inn mesti skaði

Svik við Svein konung af Sigvallda

Sigualldi hefir skamma stund styrt lögum þeirra aðr nöcquð breytiz or þui sem ¹⁷ aðr var. þa varu | konur þar .ii. nottum saman eða .iii. ok sua eru menn nu or borginni leíngrum enn þa er Palnatoki lif | ði. Verða ok stundum averkar eða ¹⁹ ein staka vig Burizleif konungr atti .iii. dötr. hét in ellzta Astriðr. ok var | hon hin uensta kona ok hin uitrazta. aunnur het Gunnihilldr. þriðja Geira. hennar feck Olaf | Trygua son. Sigvalldi ferr nu a konungs funnd ok byðr honum ij. kosti ²¹ at hann muni eigi vera i borginni. ella | gefi hann honum Áztriði dottur sina. þat hafða ek ætlat segir konungr at hon mundi þeim manni vera gipt er tignari væri | fyrir nafns sakir enn þu ert enn þo væri mér nauðsyn at þu værir i borginni ²³ ok skolo ver raða um öll saman | konungr hittir nu Astriði dottur sina ok spýr huersu henni væri at skapi sa raða hagr at hon se gipt Siguallda. Astriðr segir. | þer sátt at segja þa uilda ek Siguallda alldregi eiga. Ok þat skal hann til vinna ²⁵ at koma af aullum skauttum af lanndinu þeim er ver höfum aðr golldit Dana-konungi aðr hann komi i mína säng. hinn er annar kostr | at hann komi Sueini ²⁷ konungi hingat sua at þu eigir hans ualld. konungr berr þetta nu upp fyrir Siguallda. enn hann er fuss til ráða | hags við Astriði. kemr þar at Sigualldi iatar þessu ok binnda þetta fastmælum. skal þetta komit framm fyrir hin fyrstu Iol | elligar eru aull mal þeirra laús. Sigualldi ferr nu heim til Ioms borgar. Ok ²⁹

-68, ¹⁾ De båda sista orden äro två gånger skrifna

litlu síðar byr hann .iij. skip ok ecc. manna | ór borginni. ok ferr nu þar til er
 hann kemr við Síalannd. hann hittir menn at mál. ok spyrr at Sueinn konungr
 tekur veiz | lu skamt þaðan. þa legr hann skip sin við .i. nes. þar voro huergi skip
 inánnd, þat var skamt fra bō þeim er | konungr drack með .de. manna. þeir
 Sigualldi snua skipum sinum ok lata framm stafna horfa fra lanndi. þeir teingia
 skipin | huert af stafni annars. Siðan senndir Sigualldi .xx. menn a funnd Sueins
 konungs. ok segit hóvum sua at ek se siúkr | ok at bana kominn. ok ek vilia fyrir
 eins finna hann ok líf hans liggi við. Nu finna þeir konung ok bera upp | þessi
 örenndi. konungr bregz við skiótt ok ferr þegar með þar²⁾ .vi.c. manna. Enn
 er Sigualldi verðr uar at konungr er kom | inn þa la hann a þui skipi er first var
69 lanndi. hann mællti við sina menn. þa er .xxx. manna eru komnir a it || skip er
 næst er lanndi. þa skolu þer kippa bryggju af lanndi ok mæla at menn troði ei
 | gi skipit sua at sauckui¹⁾ ok get ek at konungr gangi i fyra lagi. enn þa er
 .xx. menn eru kom | nir a miðskipit. þa skolu þer þar kippa bryggju. Nu er
 konungr kominn a skipit. þa góra þeir | sem mællt var. Nu er konungr kominn
 .da.
5 a skip Siguallda við .x. mann. þa spurði konungr huart Sigualldi | hefði mál sitt.
 honum var sagt at mattr hans var sem minnztr. konungr geingr þa at reckiu
 Siguallda ok | spurði huart hann mætti mæla. Sigualldi suarar. lúttu at mer nu.
7 Enn er konungr laút at honum: þa tók | Sigualldi annari hehndi um þverar herðar
 honum enn annari unndir hónnd honum. ok þa kallaði Sigualldi at a | llum skipum
 skyli ibraút roa sem skiótaz ok sua góra þeir. Enn menn konungs stoðu epir
9 a lanndi ok | sa a. þa mællti konungr. huat er nu Sigualldi. uilltu suikia míg eða
 huat etlaz þu fyrir Sigualldi segir. Eigi mun ek | suikia yðr enn fara skolu þer
11 til loms borgar. ok skolu þer vera þar vel komnir ok ver skolum ueita yðr | alla
 uirðing. konungr segir. þat munum ver nu ok þeckiaz Þeir fara nu til loms borgar.
 ok góra loms vikingar | ueizlu mickla móti honum ok kallaz hans menn. þa sagði
13 Sigualldi konungi at hann hefði beðit til hannda ho | num dottur Burizleifs konungs
 er Gunnhilldr hét su er uenst er. enn mer er föstnuð systir he | nnar er Áztriðr
 heitir. Nu mun ek fara a funnd konungs ok vitia þessa mala fyrir þína hónnd.
15 | konungr baðt hann sua góra. Sigualldi ferr nu a funnd Burizleifs konungs með
 c. manna²⁾ ok talaz þeir við lezt³⁾ Sigualldi nu kominn til | raða við Aztriði.

68, ²⁾ Tyckes vara ändradt från þa

69, ¹⁾ i otydligt skrifvet, liknande e

²⁾ hefði

³⁾ z otydligt, likt t

göra þeir nu Burizleifr konungr ok Sigualldi ráð sitt. Eptir þat ferr Sigualldi heim. Sueinn konungr spurði huersu gengi mal | in. Sigualldi quad þat a hans 17 valldi. ef þu konungr villt gefa upp Burizleifi konungi skatta aðr hann gipti þer drottungrina. Ok er | þat meíri somi baðum ykr at þu eigr þess konungs drottur at eigi se skattgilldr. Sua kemr Sigualldi nu | sinum fortaulum at konungr vill þenna 19 kost. Er nu a quedin brulaups stefna ok skolu uera bædi | sennu bruðlaúpin. Sækir Sueinn konungr nu til veízlunnar ok fylgia honum allir Ioms vikingar. Ok er | þar 21 rikulig veizla sua at menn mundu eigi vegligra boð i Uinndlann. Enn fyrra ap | tan⁴⁾ hafa bruðirnar síðfalldit enn um morguninn eptir eru þær kátar ok sku | pla þa ecki ok hyggr þa Sueinn konungr at ysírlitum þeirra þuiat hann hafði 23 huárige fyr séna. Enn | Sigualldi hafði sagt at su uéri konan vænni er konungr atti. Enn konungi leízt þa eigi sua ok þickir Sigualldi ha | fa sagt eigi satt. ser 25 nu konungr allt ráð hans ok færir þo inyt ser allt þat er honum þotti ser til virðingar | snuaz mega. Nu er slitið veizlanni. ferr konungr nu heim með konu sina. ok hafði þaðan .xxx | skipa ok mikti lið ok margar gersimar. Enn Sigualldi 27 ferr til Ioms borgar með kono sina ok Iomsvikingar með honum⁵⁾

Litu síðar spyriaz þau tiðenndi or Danmörk at Strútharalldr. Jarl er anndaðr fadir þeirra Sigvallda | ok Þorkels enni Hemingr broðir þeirra var ungr. Nu senndir 29 Sueinn konungr orð Siguallda at þeir kómi i Danmörk | at erfa feðr sinn. þeir senndu þau orð at konungr lati búa veízluna ok spari eigi fe þeirra enn þeir quo | ðuz 31 munndu til koma um uetrnátt skeið. þetta syniz flestum mónum oráðlict ok gruna at ui | natta þeirra Sueins konungs ok Sigvallda muni grunn vera þann ueg sem farit hafði. enn þeir vilia ecki ann | at enn fara. þeir buaz nú or borginni 33 Iomsvikingar ok hafa hálf annat .c. skipa. fara þeir nu i Siálannd | Sueinn konungr er þar fyrir ok buin agæt veizla. þar er ok allmikit fiolmenni. Sueinn konungr létr nu þegar et frys | ta quelld bera þeim Iomsvikingum enn sterkazta dryck. enn 35 þeir drecka ok afar fast. Sueinn konungr finnr nu at | þeir goraz⁶⁾ dauð drucknir ok malgir miög þa tekr Sueinn konungr til orða her er nu glaumr mikill. væri nu | þat sæmilikt at ver tékum upp gleði nöckeria til skemtanar mónum þa er menn 70 hesði at minnum | eptir síðan Sigualldi segir. þat þickir oss upphafligaz ok bæzt

69, ⁴⁾ ap | ta aptan

⁵⁾ Här efter följer i radens slut litlo (el. -u), som utplånats; följande rad börjar med Itlu (initialen är således uteglömd)

⁶⁾ I st. f. o har hdskr. ett ofullständadt g

3 fyrir sēd at þer hefit fyrst þui at ver eignum al |jir til yðuar lúta konungr mælti.
 þat veit ek menn göra at veizlum slíkum at hafa framm heistreing¹⁾ | ingar til
 agætis ser. nu sua sem þer eruð agætir um aull launnd. sua mon þat ok af bera
 5 er þer mælit vm Nu | mun ek fyrir göra Ek streíngi þess heit at ek skal rekít
 hafa Aðalrað Eingla konung af riki sinu | fyrir himar þriðiu uetrnætr²⁾ eða felldan
 7 hann elligar ok nað sua riki. Nu áttu Sigvalldi. ok mælþu eigi minna vm | hann
 quað sua vera skylluðu. herra þess streíngi ek heit segir hann at ek skal heria
 i Noreg fyrir enar þriðiu | uetrnætr með þui liði er ek fē til ok hafa elltan ór lanndi
 9 Hákon Íarl eða drepit eða liggia þar eptir. | þa segir konungr. Nu fèrr uel at
 segir hann ok er þessa uel heit streingt ok ver halfo at heilli ok efn þetta vel
 | Nu áttu Þorkell enn háfi ok er einsætt at láta uerða stormannliga Þorkell segir.
 11 hugat hefi ek | mína heitstreinging at fylgia Siguallda broður minum. ok flyia eigi
 fyr enn ek se a skutstafu | skipi hans. þetta er hraustliga mælt. ok þetta muntu
 13 vel efna. þu Bui digri segir konungr. Nu át | tu. ok muntu nacquarninn merkiliga
 lata uerða. þess streíngi ek heit segir Bui. at ek skal fyl | gia Siguallda i faur
 15 þessa sem ek hefi karlmennzku til ok halldaz við meðan Sigvalldi vill. Sua | for
 sem uer gatum segir konungr at skóruliga mundi³⁾ verða af þinni henndi. Nu
 áttu Sigurðr kapa ep | tir broður þinn⁴⁾. Skiött er þat segir Sigurðr. ek skal
 17 fylgia broður minum ok flyia eigi fyr enn hann eða hann er | daúðr. Sliks var
 uán segir konungr Nu áttu⁵⁾ Vagn segir konungr ok er oss mikit um at heýra
 þina heits | treining. þer eruð kappar micklir fréndi. Vagn mælti. þess streíngi
 19 ek heit at fylgia | Sigvallda⁶⁾ i faur þessa ok Bua frénnda minum. ok halldaz við
 meðan Bui vill ef hann | er lífs þat skal ok fylgia þessi heitstreinging ef ek kém
 21 i Noreg at ek skal drepa Þ | orkel leíru. enn ganga i reckiu Ingibiargar dottur hans
 án frénnda ráði. Biðrn enn bretzki var þar | með Vagni. þa mælti konungr. huers
 23 streingir þu heit Biðrn. hann segir. fylgia Vagni fostra minum sua | sem ek hefi
 dreingskap til Nu slítr tali þessu ok fara menu at sofa. Sigualldi ferr i reck | iu⁷⁾
 hia konu sinni Aztriði. ok sofnar hann bratt ok fast. ok er hann uaknar. spryr

70, ¹⁾ Skrifvet heitstreig, men tvärstrecket öfver ei är nästan upplånat

²⁾ Först har skrifvits Iol (hinar skrifves hin, så att i början kan hafva saknats), hvarefter sedan uetrnætr tillkommit så, att 1 i Iol bildar förra delen af u

³⁾ di öfver raden

⁴⁾ Skrifvet þin eller möjlichen þm

⁵⁾ Aksenten, stäld tämligen långt öfver raden, tyckes snarare höra till u

⁶⁾ Det sista a synes vara ändradt från 1

⁷⁾ reck | kiu

Aztriðr huart haun muni | heitstreinging sina. hann quez ei' muna hon mællti. Eigi 25 mon þer at þui verða sem eíngi hafi verit ok sag | ði honum ok mun þeði wið þurfa uitz ok raða görðar. Sigvalldi mællti. huat skal nu til raða taka | þu ert 27 uitr ok góðrað. Eigi veít ek þat segir hon enn til skal naðquat leggia þui at þu hefir | litinn styrk síðar af Sueini konungi ef þu fær nu eigi. Eptir þetta góra⁸⁾ þau ráð sín kemr Sueinn | konungr i sáti sítt oc allir Jómsvikingar. Sigvalldi var 29 katr miðg. Sueinn konungr spyr þa huart Sigvalldi myndi he | itstreinging sina. Sigvalldi quez eigi muna. konungr segir honum nu. Sigvalldi quað aul annan mann. eða | huat muntu til leggia at ek efna mina heitstreinging. konungr quez 31 ætla þa er Sigualldi er buinn at hann | muni til leggia xx. skip⁹⁾. Sigvalldi segir. þat er gott tillag einum bonnda enn ecki er þetta konunglikt | þa mællti Sueinn 33 konungr ok varð nökut brún ólfi huersu mikils beiðizþu. Sigualldi segir. skiótt er þat .lx. storski | pa enn ek mun fa istaðinn eigi fári þoat sméri se. þui at osýnt er at aull komi | aptr. þa mællti konungr. buen skolu aull skipin þa er þu 35 ert buinn þa er uel við ordit segir Sigualldi | ok ennd þetta uel þuiat nu skal þegar fara er lokit er veizlunni. þa uard konungr hlioðr ok mællti¹⁰⁾ || uán bráð- 71 ara¹⁾ Efna skal þetta enn þo rez þetta skiotara en ek ætlaða. þa mællti Aztriðr kona Siguallda | Eigi er þess ván at þer sigriz a Hakoni Iarli ef hann frettir fyrir ef er sigriz þo eig²⁾ at hann uiti aun | ga ván í Nu skipa þeir þegar til ferðar- 3 innar þar at ueizlunni. Tova dottir Haralldz Iarls mællti við | Sigurð bonnda sinn. þess uil ek beíða þik at þu fylgir sem bezt Bua broður þinum³⁾ | þui at hann 5 hefir mart uel til min gjort. enn ek mun þat ilitlu syna. her eru menn .ij. Bui er ek | uil gefa þer. annar heitir Hauardr höggumann. enn annar Aslakr hólmskalli. Bui þi | ggr mennina. ok biðr hana hafa þauck fyrir. Bui gefr þegar Aslak Vagni 7 fréndna sinum | Nu slítr boðit ok buaz Iomsuikingar þegar af veizlunni. ok eptir þat fara þeir ok hafa c. | storskipa. þeim gaf uel byr ok taka Uik i Noregi. þeir 9 komu síð um aptan til böiarins i | Tunsbergi aúuart. Sa maðr hét Geirmunndr huiti lenndr maðr er böinn. varðueitti. ok er herrinn | kom i böinn þa toku þeir 11 naliga allan þeinn upp. drapu mart manna ok ræntu orófi fear | þeir uðknudu ei wið goðan draum. Geirmunndr uaknar ok þeir er suáfu i herbergum næst honum

70, ⁸⁾ g^sa góra

⁹⁾ p likt f

¹⁰⁾ Härrefter är möjligent þo uteglömdt

71, ¹⁾ braðára

²⁾ Så! Jfr 57¹⁰

³⁾ þis

13 | þeir hlaúpa upp i lopt þat er þeir þóttuz leingzt mega veriazt. þa drifu Ioms-
uikingar at lo | ptinu ok hauggua loptit iákafa. ser Geirmunndr at þeir munu þar
15 lítla hríð fa variz te | kr hann þat rað at hann hleypr ofan or loptinu a strétið.
ok kemr stanndanndi niðr V | agn vardr nær staddr ok höggr þegar til hans ok
17 tok af höndina ok fylgði gullbringr. Geirmunndr | kemz við þetta til skogar hann
fór um merkr .vi. dégr. síðan kemr hann til bygða ok leitar norðr á slikt | er hann
má nött ok dag. hann spyр huar Hakon larl er a veízlu a bō þeim er a Skuga
19 heitir með .c. | manna. Geirmunndr kom síð um aptan ok sat larl við dryckiu.
Geirmunndr geck fyrir baun oc quaddi hann larl spyр huerr hann væri | enn hann
sagði. larl spyр tíðennda Geirmunndr segir. litil tíðenndi eru enn. en góraz mætti
21 þetta at tíðendum | huat þa segir larl. Geirmunndr mællti. herr er kominn i lanndit
austr i Vik ok fara með styriöld mikilli ok | ofriði þa mællti larl. ueít ek at þu
munt eigi segia her soga nema saunn se. eða huerr ræðr fyrir her | þessum Geir-
23 munndr mællti. Sigualdi heitir sa er fyrir ræðr ok heyrða ek nefnda Bua ok Uagn
ok hefi ek | þess nöcqueriar miniar ok bregðr upp henndinni ok synir honum stu-
25 inn. larl mællti. Illa ertu leikinn | ok sarliga. eða uissir þu huerr þer ueittí þetta
sar. Geirmunndr mællti. reð ek at likenndum þui at þeir mélldu þat | þa er sa
tok upp hrionginn er fylgði henndinni. fenaði þer nu Vagn sôgðu þeir enn mer
27 þótti | sem herrinn héti Iomsuikingar larl mællti. Sann fródr munntu um þetta
ennda munda ek þessa sít kió | sa ⁴⁾)

liðsafnaðr iars ⁵⁾)

29 **I**arl ferr þegar af veízlunni ok stefnir ofan til Raúmsdals. hann görir menn | alla
uega fra ser. ok lætr herauruar upp skera hann senni ok meni norðr i Þrandheim
til Sueins | sonar sins at hann safni liði um Þrandheim. Eirikr larl ferr
31 norðr til Naúmu dals ok sua hit ytra norðan | um Norðméri ok um eyjar ⁶⁾). skyldi
liðit saman koma i ey þeirri er Hauð heitir. Erlingr son | iars for um Rogalandd.
Hakon larl sialfr um Sunnméri ok Raumsdal. þeir koma nu saman herinum aul
33 | lum unndir eýna Hauð ok a vag þann er Hiaurunga uagr heitir. ok hafa þeir
aukin .ccc. skipa | Nu raða þeir raðum sinum. Nu er at segia frá Iomsuikingum

71, ⁴⁾) Skrifvet kjo
sá

⁵⁾) Detta ord (skrifvet 1) är ej säkert

⁶⁾) eyjar eller eyjár

at þeir fara sunnan með lanndi ok flýr⁷¹⁾ | unndan þeim⁸⁾ allir þeir er þui koma 35 við ok þo drepa þeir fiolda fólks ok hauggua stór strandhogg. Nu s | igla þeir norðr fyrir Staði ok leggia at Hereyiom ok var þa enn ecki spurt til Jarls. þeir leggiaz þar með || allan flotann þeir pickiaz þa þurfa stranndhauggua. Vagn ferr 72 þa með skeið sina til | eyiar er Höð heitir. þeir finna þar mann ok rekr fyrir ser .iiij. kýr ok geítr .xij. Vagn spurði hann at naf | ni. hann quez Ulfr heita. þa 3 mælti Vagn. Rekit ofan feit til stranndar. huerr er sia maðr segir Ulfr. hann sagði Vlfr¹⁾ | mælti. Sua þetti mer ef þer erut Iomsvíkingar sem vera munndi stérri slátra efni ok eigi allfari kom | in Vagn segir. Seg þu oss ef þu ueizt 5 nöcqut til Jarls ok muntu unndan koma bæði kum | þinum oc geitum Vlfr mælti. her lá hann i gérquell d einf skipa fyrir innan eýna a Hiðrunga uági | þa segir Vagn 7 þa skalltu fara með oss ok segia oss leíð. Nu geíngr hann a skip með Vagni ok sn | ua þeir þegar til Hereyia ok sumt liðit. buaz þeir nu Iomsvíkingar sem til bardaga þott Vlfr | téki aúðuelliga Nu grunar Ulfr at þeim muni þickia fleiri skipin. 9 fleýgir ser nu u | tan borz ok til sunnz. enn Uagn gripr snéris spiot ok keýrir a honum miðium ok létr Vlfr þar | lif sitt. þeir Iomsvíkingar sia nu at vagrinn er 11 allr þakiðr af skipum. þeir fylkia nu þegar liði | sinu. leggr Sigvalldi framm i miðri fylking ok Þorkell broðir hans a aðra²⁾ hónnd honum. Bui ok Sigurðr | broðir 13 hans i fylkingar arm enn nörðra en Vagn Aka son ok Biðrn enn bretzki ienn syðra. Hiðrun | ga uágr er sua háttadr at sker liggr inniðium uaginum enn ey fyrir nordan er Prímsignd | heitir. enn Haurund liggr fyrir sunnan. Nu sia Jarlar 15 huar Iomsvíkingar eru komnir ok nu skipa þeir sínv | liði i moti. þeir étla Sueín Jarl Hakonar son móti Siguallda ok Guðbrand af Daulum. Styr | kar af Gymsum 17 moti Þorkatli broður hans. Yriarskegi annar Sigurðr steíklingr af Hálóga lanndi | Þorir hiðrtr imoti Bua. Þorkell miðlangr. Hallzsteinn kerlingr Þorkell leira moti Sigur | ði kapu þeir feðgar Arnmóðr ok Árni ok Fiðr móti Vagni. Eirikr Jarl 19 Hakonar son. Erlingr | af Skuga. Geirmunandr huiti móti Birni brezka. Einar litli. Hauardr vaf Flyðru n | esi enn Hakon Jarl skal leíka laúss ok styðia allar 21 fylkingar. fiðrir voro islennzkir menn með þeim feð | gum. Skialld meyiðar. Einar skalld Jarls. hann hliðp þa upp a bryciuna ok mælti. til Sigvallda | skal³⁾ ek Jarl 23 sia tímir aúngu. ok þa quad hann. Sækium Jarl þannz auka úlfs verð þorir

71, ⁷⁾ Så!

⁸⁾ Skrifvet þ (eljes = þeir)

72, ¹⁾ Skrifvet Vlf⁸.

²⁾ aðrra

³⁾ Eller Skal

• suerðum. hlau | ðum uer bord a barda. baugskiöldum Sigvallda. drepr eigi sua
 25 suefgir sárlinnz er gram finn | um. raund berum út a anndra. Enndils við mer
 henndi. Nu finnr Iarl at Einarr uill i brutt ok biðr at hann ko | mi til tals uið
 27 hann. síðan tekr Iarl skálir goðar görvar af brenndu silfri ⁴⁾ ok gylddar | allar ok
 fylgðu .jj. met. annat af gulli enn annat af silfri þar var a likneskia mannz | ok
 hetu þat hlutar ok fylgði sú nattura. at þa er Iarl lagði þa i skálirnar ok quað
 29 a huart | skyldi merkia. ok ef sa kom vpp er hann villdi þa breytti sa i skalinni
 sua at glamm varð | af Iarl gaf Einari skalirnar ok varð hann glaðr við ok síðan
 31 kallaðr Einarr skálaglamm. Annar het Vigfuss | son Uíga glúms. Þorðr het enn
 þriði er aurþaunnd [var kallaðr] ⁵⁾ Fiórði Þorleifr skýma ⁶⁾ son Þorkels or Dy
 | ra. firði. hann feck ser kylfu i skógi eða half rótelldi ok suiðr i elldi ok hefir i
 33 henndi. hann for a | skip Eiriks Iarls. Iarl mællti. huat skal þer klumba su in
 mickla. Þorleifr quað. hefi ek í | henndi. til haufuðs görfa. beinbrot Búa. baul
 35 Siguallda. vá uikinga vaurn Hákonar | sia skal verða ef ver lifum eiki kylfa oþaurf
 Daunum. Vigfuss var ok a skipi Eiriks Iarls. hann tok spiót | sitt ok huatti [ok
 73 quað] ⁷⁾. Oss er leíkr enn laúka. liggr heíma uinr feímo. þryngr || at Uíðris ueðri.
 uandar god fyrir haunndum loð queð ek hæla bosa hann uéttir ser annars uífs
 | unnd uárrmum bægi uer skreytum spior neýta. Nu síga saman fylkingar ok hefz
 3 þar akauf | orrosta. ok var huárigum soknar at fryja. Er sua sagt þar sem þeir
 Sigvaldi eígaz við ok Hakon | Iarl ok Sveinn Iarl. at þar stanndi við ok lati huár-
 5 igir unndan síga sin skip. Iafnleikit var ok með | þeim Eiriki Iarli ok Vagni. enn
 þar sem Bui sækir framm ok þeir bræðr. varð þeim Bui stór hauger | ok þickir betra
 7 fir honum láta. þeir siga unndan skipin ok rær Bui á bug mikinn a fylking | Jarla.
 uar þar óp mikit ok akafr lúðra gángr. Nu ser þetta Eirikr Iarl. leggr hann nu
 til þangat | ok legr at Bua. varð þar hin grimmaðta atlaga. getr Iarl rétta fylking
 9 sína ok ecki betr | heýrá þeir óp mikit til þeirra Vagus. rör Iarl þa þangat. hefir
 Vagn þa górt mikit fletroð. hafði | geingit igeignum fylking Iarls ok leýstan allan
 11 þann arminn. ok er Eirikr Iarl ser þetta. þa legr hann Iar | nbarðann sibyrt við
 skeiðna Vagns ok beriaz nu af nyið. ok er þat alsagt at ei hafi ein | sókn rausk-
 ligri verit ok i því bili hlaupa þeir Vagn ok Aslákr ¹⁾ hólmskalli upp a bardann
 13 framm | í ok geingr með sinu bordi huár ok ryðiaz sua um at allt hrauckr fyrir.

72, ⁴⁾ Härefter z breñdu silf¹, de två sista orden öfverstrukna

⁵⁾ Saknas i hds.

⁶⁾ Ändradt från skýma

⁷⁾ I st. f. dessa ord omtager hds. ok huatti

73, ¹⁾ Aksenten står öfver k eller r

Aslákr hafði beran | skallann ok þo at þeir höggui íhans skálla. þa beit²⁾ eigi
helldr enn þeir hrauckþi talkniski | ði. þa var ueðr gott ok heitt af skini ok fóru 15
margir menn af kléðum. þeir Vagn ok Aslakr dr | epa nu margan mann. nu [eggjar]³⁾
Eirikr Íarl menn sina iakafa. þa tekr Vigfuss Uiga glúms son nefn | teðia mikinn 17
ok rekr i hofud Asláki. ok nefit söckr þegar a stedjanum ok fellr Aslakr þegar
ok lætr líf | sitt. enn Vagn geingr með auðru bordi ok drepr menn iakafa Þorleifr
skúma bleýpr mó | ti honum ok lýstr til Vagns með eiki kylfunni. þat haug kom a hialm- 19
inn ok uard sua mikit at hia | lmriinn risnaði. enn Vagn hallaðiz ut at bordinu oc
skaút við Þorleifi suerði enn stikla | ði við þat út yfir bordit ok a skeið sina. oc 21
bardízt et snarpligzta. Eirikr Íarl legr þa fra bardann. þui | at hann uar miðg
sua ruddr framan at siglu. þa hafði ok Hakon Íarl lagt at lanndi aullum herinum
| ok uard nu a huíld nöckur a bardaganum ok hittaz þeir fedgar allir samt. Hakon 23
Íarl mællti. þat þick | iumz ek sia at a oss tekr at hallaz bardaginn. ok hugða ek
til þess verst at heriaz við þessa menn | enda reýniz mer at þui. nu mun oss eigi 25
hlyða suabuit nema ver takim nackuat gott rað | mun ek ganga a lannd. upp enn
er seð eptir með herinum ameðan ef þeir leggia at. Nu ferr Íarl upp i ey | na 27
Primsignd ok geingr i skóg a brutt ok legz niðr a kne ok biðz fyrir ok horfir i
norðr. þar | kemr bónar orðum hans at hann skorar a fulltrua sinn Þorgerði Haulga-
bruði enn hon will eigi heýra | bón hans ok er hon reið. hann byðr henni mart i 29
blótskap enn hon vill ecki piggia. ok þickir honum | vvaent um. þar kemr at hann
byðr henni mann blót. enn hon will eigi piggia. hann byðr henni vm siðir | son 31
sinn er Erlingr het .vij. uetra gamall ok hon þiggr hann fær Íarl sueininn nu i
heandr Skopta | þréli sinum. ok ferr hann ok ueitir sueininum skaða. Eptir þat
ferr Íarl aptr til skipa sinna ok eggjar nu lið sítt | af nyið. ok ueít ek nu uist at 33
oss mun sigrs auðit. ok gangit nu framm at betr. þui at ek hefi | heitit til sigrs
oss a þær baðar systr Þorgerði ok Irpu. nu geingr Íarl a skip sitt. ok buaz um
af ny | ið. ok siðan greiða þeir atróðrinn. ok tekz þar nu af nyið enn grimmazti 35
bardagi. ok þui næst te | kr ueðrit at þyckna inorðr ok dregr yfir skiótt. liðr ok
a daginn. þui næst flugu elldingar || ok reiðar¹⁾, ok þui næst görir a él mikit þeir 74
Iomsuikingar attu at uega igeðn ueðrinu. þetta el var með | sua micklum bysnum
at menn mattu uarla standaz. Enn menn höfðu aðr farit af kléðu | num fyrir hita 3
sakir enn nu tók at kólna. sekja þo bardagann frýo laüst. ok þo at þeir Iomsuí

73, ²⁾ e otydligt skrifvet, likt o

³⁾ Hds. har ett nästan utplånat E

74, ¹⁾ reiðdar

| kingar kastaði grioði eða vápnum eða skyti spiótum. þa bar ueðrit þat apra þa
 5 allt ok þar með | vápna gangr sinna ouina Hauardr haugguandi sa fyrstr Haulga
 brúði iliði Hákonar | Jarls. ok margir sa ofreskir menn. ok þa er littað linaði elinð.
 7 sa þeir at aur fló af huerium fingri | flagðinð ok varð maðr fyrir huerri ok segia
 þeir Sigvallda. ok hann mællti. Eigi þicki mer þa sem ver berimz við menn eina
 enn | þo er nauðsyn at huerr dugi sem má þa er nökut linaði elino heitr Hakon
 9 Jarl iannat sinn á | Þorgerði ok quez nu hafa mikit til unnit. Nu tekr i annat
 sinn at rauckua at elino ok er nu | mycklo meíra ok harðara enn fyr ok þegar i
 11 aunndverðu élino ²⁾ þa ser Havarðr högguandi | at .ij. konur eru komnar a skip
 larls ok hafa eitt atferli. Sigvalldi mællti þa. Nu uil ek brutt flyía | ok góri sua
 allir minir menn. Ecki streingðu ver þess heit at beriaz við traull er nu ok þui
 13 ver | ra enn aðan at nu eru .ij. flaugð. Nu leýsir Sigualldi skip *sín* ok kallaði a
 þa Bua ok Vagn | at þeir skyli flyía. Vagn mællti at hann skyldi fara manna
 15 armaztr. Ok i þessu suarfi hleypr | Þorkell miðlangr af skipi sinu a skip Bua ok
 hauer þegar til hans ok berr þetta allt at bráðum | hauer af honum vaurina ok
 17 haukuna alla fra niðr igeignum ok fiúka tennrnar or hofði | nu þa mællti Bui.
 Vesna mun nu hinni daunsku þickia at kyssa oss i Borgundar hól | mi. Bui höggr
 19 þa imót til Þorkels. enn hallt var a skipinu ok fellr hann a skialdrímina er | hann
 uilldi forða ser ok kom höggit a Þorkel miðian ok tok isunndr i tua hluti við
 skipsbor | dinu Ok þegar eptir þat tok Bui gullkistur sinar ok kallaði hátt. fyrir
 21 bord allir Bua liðar | ok hleypr síðan fyrir bord með kisturnar. þa dregz Sigvalldi
 ut fra flotanum. þa quað Vagn visu | þessa. Sigvalldi hefir setta. sialfa oss unnd
 23 kylfu enn fárhugaðr fléði for heim til Danmar | kar hyggr i faðm at falla. fliott aur
 kono sinni. enn fyrir bord et breiða Bui geck með | hugrecki. Sigvallda hafði orðit
 25 kallt. ok hleypr hann til ára ok rær enn annar stýrði. þa fleygir Vagn | spiótinu
 at Sigvallda. enn sa varð fyrir er stýrði ok nisti þann út við bordit. Þorkell hafi
 sneri þegar | i brött er Sigvalldi uar farinn ok sua Sigurðr kapa þegar er Bui var
 27 fyrir bord geinginn. ok þickiz hvar | tueggi efnt hafa sina heitstreinging þeir hafa
 .iiij. skip ok .xx. fára heim til Danmerkr. Iþui hlið op at Si | gmunndr Brestis son
 enn mesti kappi ok sótti Bua ok laúk sua at Sigmundr hio af Bua badar henndr
 29 | i úlflið. þa stack Bui hanndar stúfúnum i hringa a kistunum ok kallaði hátt. fyrir
 bord allir Bua | liðar. Nu er at segia fra Vagni at hann tekr nu af nyið dreing-
 31 iliga vörn ok allir hans menn | geíngu þeir þa ok allir a skeiðina er vápnfærir voro.
 Enn Eirikr Jarl ok margir aðrir hofðingiar la | ugðu þa at skeiðinni. ok uard þar

þa en snarpazta orrosta. kom þa at þui sem mællt er | at ecki ma við marginum. 33
 fellu þa sua górsamliga menn Vagns at þeir vrðu eigi eptir meír | enn .viiij. tigir
 manna. vaurðu þeir þa lytingina a skeiðinni. górdi þa sua myrkt af | nött at eigi 35
 var uíglöst. letr Eirikr larl þa taka reiðann allan fra skipino ok fra ollum skipum
 | ok roa uið þat fra. letu nu hallda uaurð yfir skipunum um nottina enn skipta
 yfir sik sk || iöldum ok eiga at hrosa sigri micklum. Siðan uega [þeir]¹⁾ iskálum 75
 haglkornin at reyna á | géti þeirra Þorgerðar ok Irpu ok va eýri i. kornit. Nu
 talaz þeir Uagn ok Biðrn enn bretzki | við huat til raða skal taka. annat tuegia 3
 segir Vagn at biða her dags ok lata hanndtaka oss. ella | leita til lanndz ok góra
 þeim nockut illt ok forða oss siðan. þa taka þeir siglu treit ok rána | ok flytiaz 5
 þar a .lxxx. manna i myrkru. þeir kómuz i skerit ok voro þa raún miðg þrek-
 ædir | flestir af sarum ok kulða. var þa ok ecki fért leingra. léтуz þar .x. menn
 um nottina. enn er ly | sti um morguninn foro Iarls menn at binnda sar sin. þa 7.
 heyrðu þeir at streingr gall ok fló aur af | ok vardi þar fyrir Guðbrann dr fréndi
 Iarls. ok þarf hann eigi fleira. þeir róa nu til ok kanna ski | pin. ok a skipi Bua 9.
 finna þeir Hauard hauguannda ienndan ok voro unndan honum baðir²⁾ fôtr. | hann
 mælti þa huerr let sueina sígaz aðan fyrir skoti mínu. þeir segia. Hauardr mælti.
 minna uard þa happ m | itt enn ek uillda. Iarli hafða ek ætlat. þeir drápu þa 11
 Hauard. Eirikr larl geck þar hia sem Þorleifr³⁾ | skúma stoð. ok spurði. hui ertu
 þannveg yfir litz sem þu ser at bana kominn hann segir. eigi munnda ek | uita 13
 nema blóðrefillinn hans Vagns kómi við mig líttad i gör er ek laúst hann kylfū
 hō | ggit Iarli mælti. illa hefir þinn faðir þa halldit þetta heyrði Einar skála glamm
 ok quad visu. þat quad Iarli at | æri unnuigs fyrir haf sunnan þa er á seíma sári. 15
 sár ellda spor voro. aullungis hefir illa ey | baúgs ef skal deyia uer hyggium þat
 uiggia. ualldr þinn faðir halldit þa deyr Þorleifr

reýndir Iomsvikingar

17

NV sia þeir huar menn eru margir i skerinu. biðr Iarli nu fara eptir þeim ok
 taka haunndum. roa | nu til þeirra ok uðrðuz þeir þa ecki. uoro þar þa fluttir til
 lanndz .lxx. manna. lét Iarli þa alla setia | i einn streing. þa voro skip þeirra flutt 19
 aull at lanndi ok skipt aullum feárlutum þeirra. siðan brióta Iarls⁴⁾ menn upp

75, ¹⁾ *Saknas i hds.*

²⁾ *bœð^s eller bœð^s*

³⁾ *Skrifvet þorlef*

⁴⁾ *Iarl*

uistir sinar ok snéðta ok gamburga allmikit. ok er þeir ero mettir ganga þeir þangat
 21 sem | bandingiarnir voro ok uar Þorkell leíra étlaðr til at haugua þa lomsuikinga.
 þa voro leiddir iij. menn ór | streinginum. þeir voro sarir miðg. enn þrélar voro
 23 settir til at uardueíta þa ok snua uónnd i háríð | Þorkell leíra geingr nu at hauggua
 haufuð af þeim ok mællti síðan. Finni þer nöcqut at mer hafi bru | gáit uið
 þessa syslu þui at þat mæla margin ef ⁵⁾ maðr höggr iij. menn Eirikr Jarl segir
 25 ecki siam ver þer við þetta bre | gða enn þo syniz oss þer miðg brúgðit. þa var
 leiddr enn fiórði maðr ór streinginum ok snúinn | vónnndr i hár. sa var sár miðg.
 27 Þorkell mællti. huersu hyggr þu til at deyia. Gott hygg ek til bana | míns þat
 mun mer verða sem minum feðr ⁶⁾ Þorkell segir huat þat væri hann segir. högg
 þu. do hann þa hauggr Þor | kell þann. þa var til leiddr enn .v. ok spyrt Þorkell
 29 huersu hann hygðitil at deyia. hann segir. eigi man ek þa | laug lómsvikinga ef ek
 quiði uið bana eda mæla ek æðru ord. eittsinn skal huerr deyia högr Þorkell
 | þann. nu ætla þeir at spyria huern þeirra aðr þeir se drepnir ok reýna suá
 31 liðit huart sua se fré | knt sem sagt er ok pickir þa reýnt ef eíngi mælir æðru
 orð. þa uar til leiddr enn .vi. maðr | ok snuinn vónnndr i hár Þorkell segir með
 33 sama hætti. honum quez gott pickia at deyia uið godan ordz | tír. enn þu Þorkell
 munnt lifa við skaúmm. haver hann þenna. þa er þangat leiddr enn .vii. ok spurði
 | Þorkell eptir uandða. Ek hyg allgott til at deyia ⁷⁾ enn þu högg mig skiótt ek
 35 helld a tygil kní | fi þui at ver hófum átt opt um at ræða lómsuikingar huárt maðr
 uissi nöcquat ef hann væri allskiot hó | euinn þa er hófuðit uæri af enn þat mun
 76 til marks at ek mun uisa framm knifnum ef ek ueít || nöckuð ella mun hann niðr
 falla. Þorkell höggr þann ok faulk af haufuðit enn kniffrinn fell niðr | þa var tekinn
 enn .vii. maðr ok spurði Þorkell eptir uandða. hann quez gott til hyggia. Ok þa
 3 er honum | þótti sem skamt munndi at bíða. Hrútr segir hann Þorkell staðuða
 hauggit ok spurði huí | honum yrði þetta a munni. hann segir. þo mon eígi ofskipat
 5 til anna þeirra er þer nefndut igér Jarls | menn þa er þer fenguð auerka. manna
 armaztr segir Þorkell ok létr skialla honum höggit. þa var | leystr enn .ix. maðr.
 Þorkell segir eptir vandða hann segir. Gott hyg ek til bana míns sem allir varir
 7 fela | gar. Enn ek uil eigi lata mig hauggua sem saúð. helldr uilek sitia fyrir. enn
 þu haugg | framan i anndlit mer. ok hyg at vanndliga huart ek blauskra nöckut.

75, ⁵⁾ e otydligt, sammanträngdt med f

⁶⁾ e ändradt från o (eller tvärtom)

⁷⁾ e ändradt från y; af samma ändring synes spår i deyia på raderna 26 och 28

þui at ver hofum þar | opt átt um at réða. Nu er sua gört at hann sitr fyrir enn 9
 Þorkell geingr at framan ok hauer iannd | lit honum ok blauskrar hann eigi nema
 sigu saman aúgun þa er dauðinn fór á. þa uar til | leíddr enn .x. maðr ok spyra 11
 Þorkell. enn hann segir. þat uil ek at þu biðir meðan ek biarga brókum minum
 | þat skal ueítu þer segir Þorkell. Ok er hann hafði þat gört mællti hann mart
 verðr annan veg enn maðrinn ætlar ek hug | ða at koma i ¹⁾ reckiu hia Þoru Skaga 13
 dottur konu Iarls ok hristi felagann. kippir upp siðan bro | kunum. Hakon Iarl.
 mællti. hauggui þenna sem tíðaz sia hefir leíngi illt haft i hug. hauggr Þorkell
 | þann. þa uar leíddr til maðr ungr sa hafði hár bœði mikit ok gult sem silki. 15
 Þorkell spurði ²⁾ eptir uan | ða. hann segir. lifat hefiek nu et fegrsta þeir hafa nu
 latið lif fyrir skaummu er mer pickir ecki | íueitt at lifa. enn eigi uil ek at mik 17
 leíði þrælar til hoggss helldr sa maðr er eigi er | uerri dreingr enn þu ok mun sa
 ouanndfeínginu ³⁾ ok halldi harinō framm fra höfðino. ok | hnycki haufðinu at harit 19
 uerði eigi blóðuet hirð maðr .i. geingr til ok tekr harit ok ue | fr um hönnnd ser.
 enn Þorkell hogggr með suerðinu ok i þui hnyckir hann haufðinu ok hlýtr sa
 hauggit | er hiélt ok tók af henndr baðtar iaulboga bótum. hinn sprettr upp ok 21
 mællti. huerr a henndr | i hári mer. Hakon Iarl mællti. stór ofarar ⁴⁾ góraz nu.
 ok drepi þenna sem skiotaz ok sua aðra þa | sem eptir eru þui at mycklu eru 23
 menn þessir uerri uiðfangs enn ver famim uið þeim seð. Eirikr Iarl segir. | uita
 uilum ver nu aðr huerir þeir se. eða huat heitir þu enn ungi maðr hann segir.
 Sueín kalla mig Iarl spurði ²⁾. | huers son ertu. hann segir. ek em kenningar son 25
 Bua. Iarl spurði ²⁾. hue gamall maðr ertu. hann segir. ef ek lið yfir | þenna þa
 em ek .xviij. vetra. Eirikr Iarl mællti. Nu skalltu yfir liða. tekr Iarl hann þa til
 sín. Hakon Iarl mællti þa Ei | gi ueít ek nu ef sia skal unndan ganga er oss hefir 27
 slika skaumm gört enn þo munntu raða ver | ða ok hauggui enn mennina. þa var
 maðr leýstr or streínginum ok braz streingrinn a fotinn | sua at hann var fastr. 29
 Sia var mikill ok ungr. ok enn fraligzti. Þorkell segir hue gott hann hygði | til at
 deýia. Gott segir hann ef ek géta efnt aðra heítstreining mina. Eirikr Iarl mællti.
 hvort er nafn þítt ⁵⁾ | Ek hefti Vagn segir hann. Iarl spurði huers son hann 31
 ueri. hann quez uera Aka son. Iarl mællti. huers streíngdir þu heít | er þer þétti
 þa gott at deýia. þess segir hann at ek skylda koma i reckið Ingibiargar dottur

76, ¹⁾ Öfver raden

²⁾ Skrifvet sp^o.

³⁾ u rättadt från f

⁴⁾ o rättadt (?) från a

⁵⁾ Skrifvet þít

33 Þorkels | lefro án frēnnda raði enn drepa sialfan hann ef ek kēma i Noreg. Ek
skal þui renna segir Þorkell. ga | nir at honum ok hauer til hans .ij. haunndum.
35 enn Biörn enn brezki spryrndi til Vagns fæti sinum | sua at hann fell við. Þorkell
hauggr yfir Vagn ok steýpiz við. enn suerðit varð honum laúst ok kom a | streíng-
inn. ok varð Vaga laúss. spratt hann þa upp ok greip suerðit ok hio Þorkel leiru
77 bana haugg þa || mællti Vagn. Nu hefi ek ennda halsa heitstreíning mina. ok uni ek
nu við synu ¹⁾ betr. Hakon | larl mællti þa, lati hann eigi lausan ok drepi hann sem
3 tíðaz Eirikr larl mællti. eigi skal hann helldr | drepa enn mik. Hakon larl segir.
eigi þvrfum ver nu til at blutaz er þu uill einn ráða. Eirikr | larl mællti. Gott
5 er mannkaúp i Vagni. ok syniz mer uel keypt ²⁾ at hann se i stað Þorkels | leiru.
tekr Eirikr larl nu við Vagni. þa mællti Vagn. þui at eins picki mer betra at lifa
7 at | þeim se gríð gefin aullum varum felaugum ella farim ver eina faur allir | Eirikr
larl segir. ek mun nu hafa orðt uið þa ok fyr tek ek eigi at góða þetta. þa | geíng
Eirikr larl at Birni enum brezka ok spurði hann at nafni. hann sagði. larl mællti
9 | Ertu sa Biörn er bæzt sottir mannið i haull Sueins konungs. eða huat attir þu
at oss | sekja gamall maðr ok huítr fyrir hæru. er þat sannaz at segia at öll strá
11 willdu oss | stanga. eða uilltu þiggia líf at oss Biörn segir. þiggia uil eg ef Vagn
fostri m | inn er unndan þeginn ok allir þeir er eptir lífa. þat skal nu ueita þer
13 ef ek ma ráða Eirikr larl | biðr nu faudur sinn at þeim se nu gríð gefin Ioms-
uikingum sem eptir ero. Hakon larl bað hann | ráða. voru þeir nu leýstir ok
trygðir ueittar

Vagn ferr i Uík aústr

Eptir þat ferr Vagn með raði Eiriks larls austr i Uík ok mælir at hann skyli
þannig góða | bruðkaúp til Ingibiargar sem hann uill. þar er Vagn um uetrinn.
15 enn um uarít ferr hann su | ðr til Danmerke heím a Fión til bua sinna ok reð þar
leíngi fyrir ok er mart stormenni | fra honum komit ok fra þeim Ingibiorgu. ok þotti
17 hon kuenskórungr mikill. Enn Biörn | for heím til Bretlanndz ok reð þar fyrir
meðan hann lífði ok þotti enn bezti karlmaðr | enn er Sigvalldi kom heim til Dan-
21 merkr. för hann a Siálann til eigna sinna. ok var Aztriðr þar fyrir | kona hans.
Aztriðr létr góða honum kerlaúg ok straúk honum sialf ok mællti. Verit get ek
23 no | ekura þa hafa i Iomsuïkinga bardaga er rauföttara belg muni þaðan ha | ft hafa.

77, ¹⁾) Skrifvet synu; men öfversta delen af f är nästan utplånat, så att det liknar 1

²⁾) Hds. har keypt uel med omflyttningstecknen

ok þicki mer sia bezt til fallinn at hirða i hueiti. hann segir. þat mætti enn verða m¹ innar æfi at þu ættir eigi þessu at hrósa ok lat þer þa líka. Sigvalldi reð fyrir Sialónndum²⁾ ok þotti uitr maðr ok kemr hann við fleíri saugur. Enn Þorkell 25 enn háfi þotti enn uitrazti maðr³⁾ ok reyndiz þat opt síðan. Sigurðr kapa tok við fauður leifð sinni i Borgundarholmi ok þótti nytmenni mikil. ok er mikill attbogi 27 kominn fra þeim Tófu. Enn þat er margra manna saugn at Bui hafi orðit at ormi ok lagz a gull sitt. er þat til þess haft at menn hafa seð orm a Hiaurunga 29 uági³⁾ kann þat ok uera at no¹ ckur uánnud uéttir hafi lagz a þat fe ok syniz þar síðan. Enn Hakon Jarl reð¹ eigi leíngi Nóregi síðan ok uard enn frégti af sigri 31 þessum. kom þa i No¹ reg en agæti Olafur konungr Trygua son. var þa tekinn af lifi Hakon Jarl eptir því¹ sem segir i konunga saugum. enn Olafur konungr kristnaði 33 þa allan Nóreg munum ver¹ her luka At segia frá Iomsvikingum

---

77, ³⁾ 1 ändradt från n eller u

N a m n.

Aðalráðr Englakonungr 70. Aðalsteinn konungr (í Englandi) 57, 58. Áki son Pálnatóka 61, 62, 64, 66, 67, 72, 76. Áki Tókason 59, 60. Álof dóttir Stefnis jarls 60, 61, 63. Arnfinnr jarl (í Saxlandi) 54. Árni Arnmóðsson 72. Arnmóðr (fadír Árna ok Finns) 72. Arnoddr (kertisveinn Sveins konungs) 63. Áslákr hólmskalli 71, 73. Ástríðr dóttir Burizleifs 68—71, 77. Björn hinn brezki 60, 63, 67, 68, 70, 72, 75—77. Brestir (fadír Sigmundar) 74. Búi digri 64, 66, 67, 70—77; Búa-liðar 74. Burizleifr konungr (í Vindlandi) 63, 68, 69. Einarr líthi 72. Einarr skálaglamm 72, 75. Eiríkr jarl Hákonarson 71—77. Endill 72. Erlingr jarl Hákonarson 71, 73. Finnur (Fidr) Arnmóðsson 72. Fjölnir Tókason 59, 62, 63. Geira dóttir Burizleifs 68. Geirmundr hvíti 71, 72. Gormr konungr hinn barnlausi 54, 55. Gormr konungr Knútsson 55—58, 60. Guðbrandr af Döllum 72, 75 (?). Gullharaldr 58. Gunnhildr dóttir Burizleifs 68, 69. Gunnhildr (móðir Haralds gráfelds) 58. Hákon jarl Sigurðarson 58, 70—74, 76, 77. Hallsteinn kerlingr 72. Hallvardr (bróðir Hávardís) 55.	Haraldr jarl (í Hollsetalandi) se Klakk-haraldr. Haraldr jarl (í Sjálöndum) se Strútharaldr. Haraldr Knútsson se Gullharaldr. Haraldr konungr Gormsson 56—62. Haraldr konungr gráfeldr 58. Hávardr af Flyðrunesi 72. Hávardr (bróðir Hallvardís) 55. Hávardr höggvandi 71, 74, 75. Hemingr son Strútharaldis 69. Hildigunn (kona Véseta) 64. Ingibjörg dóttir Óttars jarls 59, 60. Ingibjörg dóttir Þorkels leiru 70, 76, 77. Ingibjörg (kona Strútharaldis) 64. Irpa 73, 75. Karlamagnús konungr 54. Klakkharaldr 55—57. Knútr Gormsson 56—58. Knútr konungr (fóstri Gorms hins barn-lausa) 55. Loðbrókar synir 58. Óláfr konungr Tryggvason 58, 68, 77. Óttarr jarl (í Gautlandi) 59, 60. Otti keisari 58. Pálnatóki 60—68. Pálnir Tókason 59, 60. Saumæsa 60. Sigmundr Brestisson 74. Sigurðr (fóstbróðir Áka ok Pálna) 59. Sigurðr jarl (fadír Hákonar jarls) 58. Sigurðr kápa 64—66, 70—72, 74, 77. Sigurðr steiklingr 72. Sigvaldi son Strútharaldis 64—74, 77. Skjaldmeyjar-Einarr se Einarr skálaglamm. Skopti (þraell Hákonar jarls) 73.

Stefnir jarl (í Bretlandi) 60—62.
 Strútharaldr 64—67, 69, 71.
 Styrkárr af Gymsum 72.
 Sveinn jarl Hákonarson 71—73.
 Sveinn kenningarson Búa 76.
 Sveinn konungr Haraldsson 60—66, 68—
     70, 77.
 Tóki 59.
 Tófa dóttir Strútharalds 64, 66, 71, 77.
 Tryggyvi (faðir Óláfs konungs) 58, 68, 77.
 Úlfr 72.
 Vagn Ákason 64, 66—68, 70—77.
 Véseti 64—67.
 Viðrir 73.
 Vígaglúmr 72, 73.

Borgundarhól 62, 64, 65, 74, 77.
 Bretland 60—63, 67, 68, 77; Bretar 63;
     brezkr 60, 63, 68, 70, 72, 75—77.
 Dalir 72.
 Danmörk 54, 56—62, 67, 69, 74, 77; Danir
     58, 68, 72; Danaherr 57; Danakonungr
     58, 68; danskr 74.
 Dýrafjörd 72.
 England 57; Englakonungr 70.
 Fjón 59—62, 64, 77.
 Flyðrunes 72.
 Gautland 59, 60.
 Gymsar 72.
 Halland 61.
 Hálógaland 72.
 Hereyjar 71, 72.
 Hollsetaland 55.
 Hjörungavágr 71, 72, 77.
 Höð 71, 72.
 Hörund 72.
 Írland 63.
 Íseyri 65.
 Íslenzkr 72.

Vigfúss Vígaglúmsson 72, 73.
 Yrjarskeggi 72.
 Þóra Skagadóttir (kona Hákonar jarls) 76.
 Þórðr örvhönd 72.
 Þorgerðr Högabréuðr 73—75.
 Þorgunn dóttir Véseta 64.
 Þórir hjörtr 72.
 Þorkell hávi 64, 65, 69, 70, 72, 74, 77.
 Þorkell leira 70, 72, 75—77.
 Þorkell miðlangr 72, 74.
 Þorkell ór Dýrafirði 72.
 Þorleifr skúma Þorkelsson 72, 73, 75.
 Þorvör (kona Tóka) 59.
 Þyri dróttning Danmarkarbót 55—57.
 Æsa se Saumæsa.

Jóm 64; Jómsborg 64—69; Jómsvíkingar
     54, 64, 69—72, 74, 75, 77.
 Jórvík 58.
 Jótland 58.
 Kliflönd 58.
 Limafjörd 56—58.
 Naumudalr 71.
 Nordmæri 71.
 Nordrimbraland 57.
 Noregr 58, 59, 70, 71, 76, 77.
 Primsignd 72, 73.
 Raumsdalr 71.
 Rogaland 71.
 Saxland 54, 58.
 Sjáland 61, 65, 68, 69, 77; Sjálönd 64, 77.
 Skarðaborg 58.
 Skotland 63.
 Skuggi 71, 72.
 Stadir 71.
 Sunnmæri 71.
 Túnsberg 71.
 Vík 71, 77.
 Vindland 63, 69.
 Þrándheimr 71.

Járnbardinn 73.

| Konungabók 58; Konungasögur 77.

Tryckfel och rättelser.

- 55²) *läs* knut^
58² „ mikinn.
58⁷ „ bana.
58¹) *utgår*
59¹) *läs* -ti .ij. sonu
62²⁸ „ Palnatoka.
65¹) „ þeir
65²⁴ „ sonum (*i st. f. sonum*)
65²⁹ „ munum
68¹⁵ „ eptir þat
71²⁶ „ hringinn
73⁶ „ honum. láta
74⁵ „ Hakonar
-

K er xy. v. Ok nul h paður. s. at h þar h m lid. Ok aki per h m halpt. c. m. ok skip
 eð. per. þar h m ok halpt c. m. ok allas lagskip Ok er engi sa m er h m pels elgr en
 xy. ok engi yng en xuuy. v. nema vagn. h uxu. v h quax muñdo sialpr pasey
 vista suapna. Hsu hellde vagn abjace lidi s spappi au bæt at pa tvista. h pr p
 endulanga dani. s hauð spændhogg ospartiga. jan h s bædi h kledur s vapnu
 h leit engi pýr en h h. bædi gnag uapn s hkleði ade h sigl or dani. h hellde nu
 skipu s t soml b. s kemr p meirard. peg i solar upp raf. h legg utan. skipu s.
 at Stein bog aru en h opðigiar. bga. Agu pm my mucklu lidi s spyrja huij-
 hon u. y. spyrk umod huato pb. ur ikass. peg at sua v. e. hur eptu er sua let-
 rik manliga. ekki st h leyna hik at ek heita vagn ok h komur. ok h komur at
 biðda p mitt lid. ek þotta engi delli heia pb. hicki p ráði prandi at þu hicki h
 dell ep m mega trauct heia u. bio tala v. m. loq er pa at m prandi ep sluk eru ei
 nyt ulogu yðau. pb m. pa t. m. huat hicki yða þad at v taku v hei. s hicki me-
 rad. s bui ok er v mig bert fina prenda. at v taku engi v h m pb. v. prandi. v
 h ysa var m s lapto prandi pm se ade. y. engi vði mi. hess bui prenda app
 v. m. har ek fæd at p. v. m. huat leggia h t. st. lðthaf. Sigvalldi m. hapa sko-
 tu v o. hess emid at v willdu at þu h m allu uin plock. Hsu l. pb. hufn gamall
 eyri prandi. y. s. ecki s luga o. hess ek s xy. v. pb m. ha marli þu engilaug
 v off h at þu et m mycklu yng en u hapi laug tekna. s bmr fta p at þu ma-
 tt engi h va. y. s. Ok mun ecki halldar hess at brioða laug pm. en pa eru þau si
 s brotu ep ek s sem en xuuy. v. e. ellpi. pt m. halldu ecki t hessa prenda. ek
 mun hellde senda þic t brettor a punið biarf. t p v a prendasemi pa gepp ek p
 h halpt er ek a ibrettor. v. r. yel er h bod to en ei ul ek þan. huat o. erlar þu
 prandi s. pb. er þu ull engillito. p. st nu lyga s. vagn. ek byd ligu. p. lðthaf at h
 leggi a. h ginn. y. skipu s reynu m. off huat undan leta. e. huat mei pa hlic
 hapi s. h v a m k d m; off at h skoluð u off taka ep h lata undan ella skolu v i
 bruc leggia. Ok eigr byd ek h m fta m. mi ña kapri en s. Btu v off ep h er mag-
 karlm s. h. h hellde matr hug en bkyquendur h t m. huat hess pug. huat u
 s. ok ecki uandap h bod at p. z. p arla ek at p. kom i gulta þau. en v p ep sua mi
 h ep u mæltu pa kati ek engi at letta at p. legg at þer z. g. p. o. h illt er p me
 ait. en engi ul ek at p. daep. v. po at h þic engi aldei. Cpt fta hkleðar ps.
 z roa at þe. y. skipu. ok peg slay par i hardan bard. lata p v. g. goth d tua
 harda at p. s. matru ecki anat ga en hlipa s. z. h. po er at una. p. laug
 du si byro. ok peg ergore pector pa lata h engi purpa at bida haugguðna
 en sua kemr þui malu at s. lart ligauðan in d landz ok ull pa ser grict
 en p. v. pegar epo. ok pittar nu aldei ok vde s. nu v at hrauckua. ok er sia